

LUNDS UNIVERSITET

Campus Helsingborg

Institutionen för service management
och tjänstvetenskap

Examensarbete för kandidatexamen

Ett liv i trängsel

*En studie om kapacitetsproblem och strategier för social hållbarhet
på en småskalig destination*

**Emilia Ottocan
Karolina Pedersen**

Gruppenr: 35

Antal ord: 14 955

Handledare:

Jan-Henrik Nilsson

Examensarbete

VT 2017

Förord

Detta examensarbete har skrivits under vårterminen 2017 vid institutionen för Service Management och tjänstvetenskap, Lunds Universitet, Campus Helsingborg. Båda författarna har till lika stor del varit delaktiga i arbetet.

Vi vill rikta ett stort tack till de personer som ställt upp och deltagit i vår studie i Cinque Terre. Dessa personer har delgett avgörande information som varit en förutsättning för uppsatsen. Vi är tacksamma för det engagemang och den tid som intervjupersonerna lade ner för att hjälpa oss genomföra detta arbete. Vi vill även tacka Ulla Urde vid studieverkstaden för ditt fantastiska engagemang. Din granskning av vår uppsats gav oss mycket värdefulla tips. Slutligen vill vi tacka vår handledare Jan-Henrik Nilsson för ovärderlig rådgivning och stöd genom hela skrivprocessen. Din kunskap om fältet och ditt intresse för vår uppsats har gett oss inspiration att pusha oss själva till att färdigställa arbetet.

Tack!

Emilia Ottocan

Karolina Pedersen

Helsingborg 24 maj 2017

Abstract

The aim of this paper was to analyse how stakeholders such as municipalities and tourism operators at small-scale destinations strategically work to handle issues regarding carrying capacity in order to protect the social sustainability. The paper examines the world heritage site Cinque Terre in Italy, which has experienced a major change in tourist flows during the last decade. The comprising five villages have a limited capacity, predominantly due to their small-scale and fragile environmental structure. The increase in mass tourism has caused severe crowding and overloading of the villages. This, in turn, has led to the destination suffering from negative social effects such as exodus, frustration and dejection of locals caused by an uncontrolled tourism development. The empirical research shows a lack of communication between public and private operators in Cinque Terre. The lack of communication together with an absence of clear policies and guidelines for destination management creates both political and social fragmentation, which in turn results in economic leakage. Furthermore, collaboration is of importance in order to find a balance between being both a tourist destination and a residential area. By illustrating strategies for how a small-scale destination with a limited capacity can use carrying capacity as a tool for sustainable tourism development, this study offers a deeper understanding for the importance of implementing policies to improve and protect the social environment. The study proposes limitations of visitors as a strategy to decrease overcrowding and thus improve the social situation in the villages. Another strategy is to map down visitor groups through technology, using a mobile app to control the fluxes. By developing strategies for de-marketing, destinations in situations like Cinque Terre's can eventually decrease tourist demand. Furthermore, the study resulted in carrying capacity being a complex tool with several aspects to consider. The study also resulted in the importance of a mutual vision for the future of both private and public operators in order to handle the phenomena of carrying capacity.

Sammanfattning

Titel: “Ett liv i trängsel. En studie om kapacitetsproblem och strategier för social hållbarhet på en småskalig destination.”

Författare: Emilia Ottocan och Karolina Pedersen

Nivå: Kandidatuppsats i Service Management, VT 2017

Handledare: Jan-Henrik Nilsson

Universitet: Lunds Universitet, Campus Helsingborg, institutionen för Service Management och tjänstvetenskap

Nyckelord: hållbar turism, sociokulturell hållbarhet, bärighetskapacitet, massturism

Problembakgrund: Turismens extrema framfart under okontrollerade former har lett till att ett flertal destinationer i medelhavsområdet upplever överexploaterad turism idag. Som följd bidrar överexploateringen med sociala problem som orsakar missnöje hos lokalbefolkningen, vilket hindrar tillväxten av hållbar turismutveckling utifrån värddestinationens begränsade kapacitet.

Syfte: Syftet med uppsatsen är att undersöka hur offentliga och privata aktörer på små destinationer strategiskt arbetar för att hantera kapacitetsproblem och på så sätt skydda den sociala hållbarheten.

Metod: Studien utgår från en kvalitativ metod där semistrukturerade intervjuer använts för empiriinsamling.

Slutsatser: Att kontrollera turismutveckling är av stor relevans för hållbarhet. Destinationer måste ta hänsyn till alla aspekter av bärighetskapacitet och det krävs tydliga policys och gemensamma visioner för att finna destinationens bärighetsgräns. Samarbete och kommunikation är avgörande för en gemensam hållbarhetsstrategi där den politiska faktorn har en kritisk inverkan på turismutveckling.

Innehåll

1 INLEDNING	1
1.1 PROBLEMBAKGRUND	1
1.2 PROBLEMATISERING	2
1.3 SYFTE	3
1.4 DISPOSITION	3
2. TEORETISK REFERENSRAM	4
2.1 MASSTURISM OCH HÅLLBARHET	4
2.2 DEN SOCIALA HÅLLBARHETSDIMENSIONEN	5
2.3 BÄRIGHETSKAPACITET	6
2.3.1 Social bärighetskapacitet	8
2.3.2 Bärighetskapacitet och destinationslivscykeln	9
2.3.3 Strategier för att hantera bärighetskapacitet	10
3. METOD	12
3.1 FORSKNINGSANSATS	12
3.2 EMPIRISKT OMRÅDE	12
3.2.1 Urval	13
3.3 INTERVJUER	14
3.3.1 Utförande	15
3.4 REFLEKTION	16
3.5 ANALYSMETOD	16
4. ANALYS	18
4.1 MASSORNAS TILLSTRÖMNING I CINQUE TERRE	18
4.1.1 Den ideala turisten	19
4.2 PROBLEMATIKENS ALLA SIDOR	20
4.2.1 Ekonomiskt läckage och miljöpåverkan	20
4.2.2 En förändrad vardag	22
4.2.3 Maktens roll inom hållbar turism	24
4.3 OKONTROLLERAD TRÄNGSEL	25
4.3.1 En förändrad attityd	28
4.4 CINQUE TERRES FRAMTIDA HÅLLBARHETSSTRATEGIER	30
4.4.1 Management	30
4.4.2 En gemensam vision	31
4.4.3 Samarbete och kommunikation	32
4.4.4 Marknadsföring	33
4.4.5 Teknologi	34
4.4.6 Events och aktiviteter	35
5. SLUTDISKUSSION	37
6. REFERENSER	40
7. BILAGOR	44
BILAGA 1 KARTA ÖVER CINQUE TERRE	44
BILAGA 2 PRESENTATION AV INTERVJUPERSONER	45
BILAGA 3 INTERVJUGUIDER	47
BILAGA 4 DIAGRAM ÖVER NATIONALPARKENS FÖRDELNING AV INTÄKTER	55

1 Inledning

1.1 Problembakgrund

Cinque Terre i Italien är en av landets minsta nationalparker och samtidigt en av få bebodda med omkring 4 000 invånare. Parken består av fem byar: Riomaggiore, Manarola, Corniglia, Vernazza och Monterosso. Byarna är byggda i ett kuperat landskap där människor i tusentals år byggt terrasser, så kallade "ciàn", på bergsluttningarna i syfte att odla vinrankor och olivträd. Detta unika karaktärsdrag resulterade i att Cinque Terre upptogs på UNESCO:s världsarvslista år 1997 (www.parconazionale5terre.it). Området har sedan ett decennium tillbaka upplevt en stor förändring i turisttillströmningen, och lider idag av negativa sociala och ekologiska konsekvenser som den okontrollerade turismutvecklingen orsakat. Utöver de invånare som bor i området besöks destinationen dessutom av 2,5 miljoner turister årligen, en siffra som oroväckande nog beräknas öka under de kommande åren (www.cittadellaspezia.com).

Cinque Terre är däremot enbart en av flera destinationer som upplevt en snabb ökning av turister. Weaver (2006) beskriver problematiken kring turismens extrema framfart: om turismen fortsätter växa och utvecklas i samma mönster som den gjort under andra halvan av 1900-talet, går det inte att förbise den inverkan den har på miljön, ekonomin och samhället i stort. Turismbranschen har dock blivit en väsentlig del av många moderna samhällen och är dessutom avgörande för samhällsplanering på både nationell och lokal nivå (Hannam & Knox 2010, s. 19). Anledningen till detta är insikten i turismens ekonomiska fördelar. I början av 1970-talet ansågs turismen tillhöra en "utsläppsfri" bransch, beroende av länders naturliga och kulturella resurser som turistattraktioner (Saveriades 2000, s. 147). Turismen sågs också som en slags patentlösning för stimulering av ekonomisk utveckling. Denna syn resulterade i att många destinationer fick erfara en snabb och oplanerad utveckling för att tillgodose de massiva turisttillströmningarna. Följaktligen blev det tydligt att oplanerad utveckling kunde förändra eller till och med permanent förstöra karaktären av de naturliga och kulturella resurserna på en destination (ibid.). De negativa effekterna av turism är således en konsekvens av okontrollerad turism på destinationer med begränsad kapacitet (O'Reilly 1986). Cinque Terre som turistdestination har en begränsad kapacitet på grund av sin sköra ekologiska struktur. De fem byarna byggdes ursprungligen för att hushålla enbart ett litet turistantal utöver sina egna invånare, och lider därför idag av trängsel och överbelastning på grund av hur massutvecklingen utvecklats i området. Negativa effekter på främst miljö men även kultur hotar därmed nationalparken och dess invånare.

Brown (1998, s. 112) förklarar hur en aktivitet med negativa effekter på exempelvis det sociala, samtidigt kan ha positiva ekonomiska effekter. De ekonomiska, sociala och ekologiska effekterna av turism kan därmed inte separeras, utan turismaktörer måste ta hänsyn till helheten och finna en balans (Brown 1998, s. 112; Swarbrooke 1999, s. 47; Weaver 2006, s. 25). I Cinque Terre som på många andra destinationer är turismen dessutom en bransch som ligger till grund för samhällets finansiella hållbarhet. Därmed behöver alla strategier för ekologisk, ekonomisk och social hållbarhet ta hänsyn till hur de påverkar destinationens finansiella situation då ingen av de nämnda faktorerna blir hållbara om turismen som inkomstkälla försvinner (Swarbrooke 1999; Weaver 2006, s. 25). Det krävs även omfattande engagemang från både offentliga och privata aktörer baserat på respekt och samarbeten, då ingen sektor kan göra arbetet själv för att uppnå en hållbar turistdestination (Swarbrooke 1999, s. 78; Weaver 2006).

1.2 Problematisering

Det finns en mängd forskning som visar på turismens ekonomiska och ekologiska effekter. Forskning om turismens sociokulturella påverkan är ett relativt nytt fält och dessutom yngre och mindre utvecklat än de ekonomiska och ekologiska fälten (Swarbrooke 1999, s. 69; Travis 2011, s. 141). Forskningen har dessutom mestadels fokuserat på utvecklingsländer och vilken social påverkan turismen har på dessa och således inte på industriländers turismutveckling (Boissevain 1996, s. 114; Travis 2011, s. 141). I Europa, som dock består av störst andel industriländer, har massturismen resulterat i att många länder har lyft blicken för turismens sociokulturella påverkan (Buswell 2011).

Turismbranschen lider för närvarande av problem med negativa sociala aspekter som orsakar missnöje hos turister och lokalbefolkning, vilket hindrar tillväxten av hållbar turismutveckling utifrån värddestinationens begränsade kapacitet (Chakrabarty 2016, s. 255). Nationalparken Cinque Terre är en destination som nu börjar inse vikten av att skapa strategier för att minska den sociala påverkan, men samtidigt upprätthålla platsens största inkomstkälla (www.change.org). Under de senaste åren har Cinque Terre ökat kraftigt i popularitet hos internationella resenärer och lider av konsekvenserna av ohållbar massturism. Destinationen möts dagligen av stora grupper från kryssningsfartyg och dagsturister från andra italienska städer. Dessa turister skapar stor trängsel i de små byarna och överbelastar bland annat kollektivtrafik och sophantering. Resultatet blir en otrivsamt upplevelse för alla inblandade: dags- och flerdagarsbesökarna, men främst lokalbefolkningen (www.change.org).

1.3 Syfte

Som beskrivits ovan består hållbarhet av tre dimensioner; ekonomisk, ekologisk och social. En turistdestination behöver beakta samtliga dimensioner för att kunna forma en hållbar destination. För att skapa ett djup i uppsatsen kommer fokus att ligga på den sociokulturella hållbarhetsdimensionen. Ytterligare avgränsning har gjorts utifrån den sociokulturella dimensionens två perspektiv: turisternas upplevelser samt lokalbefolkningens reaktioner. Vårt fokus riktar sig mot lokalbefolkningen. Syftet med uppsatsen är därmed att undersöka hur aktörer som kommuner och turismverksamheter på små destinationer strategiskt arbetar för att hantera kapacitetsproblem och på så sätt skydda den sociala hållbarheten.

Vårt syfte mynnar ut i frågeställningen:

Hur arbetar offentliga och privata aktörer strategiskt i Cinque Terre för att hantera och åtgärda destinationens sociokulturella hållbarhet?

1.4 Disposition

I kommande avsnitt kommer teorier som berör massturism och hållbarhet, den sociala hållbarhetsdimensionen samt olika aspekter av bärighetskapacitet och strategier för att hantera detta att presenteras. Teorierna kommer ligga till grund för den senare analysen. Följande avsnitt beskriver vårt metodval och tillvägagångssätt. Utifrån vårt syfte har en kvalitativ forskningsansats valts för att på bästa sätt ta fram relevant material för uppsatsen. Vidare analyseras det empiriska materialet utifrån den teoretiska referensramens teman med en inledande del om turismens utveckling och hållbarhet i Cinque Terre, den befintliga problematiken utifrån den sociokulturella aspekten, hur bärighetskapacitet hanteras samt övriga strategier för utveckling av en socialt hållbar destination. Avslutningsvis besvaras våra frågeställningar genom en presentation av våra slutsatser och resultat. Vi för även en mer generell diskussion kring ämnet och ger förslag på vidare forskning.

2. Teoretisk referensram

I denna del kommer tidigare forskning och teorier att framföras för att ge en förståelse för studien. Inledningsvis beskrivs massturismens utveckling och dess relation till hållbar turism. Därefter redogörs för den sociala hållbarhetsdimensionen. Vidare presenteras innebörden av bärighetskapacitet och dess påverkan på hållbar turism. Avslutningsvis beskrivs befintliga strategier för hållbar turismutveckling.

2.1 Massturism och hållbarhet

Turism är ett fenomen som vuxit kontinuerligt under de senaste decennierna, vilket har lett till utvecklingen av massturism (Butler 2007, s. 18). Massturism kopplas ofta samman med ”sun, sea and sand”, ett uttryck som uppkom redan i slutet av 1800-talet och som Smith (2015, s. 176) benämner som ”mass beach tourism”. Buswell (2011, s. 10) konstaterar i sin tur att den traditionella massturismen idag kännetecknas av billiga flyg, välutrustade lågkostnadshotell, lättåtkomliga rena stränder och en familjär och social miljö. Vidare jämför Weaver (2006, s. 41) och Brown (1998, s. 100) massturism med medveten ”alternativ” turism och liknar massturismen med paketresor, storskaliga volymer och korta vistelser med hög kommersialiserad betoning. Medveten alternativ turism kännetecknas emellertid av en mer autentisk karaktär, småskalighet och längre vistelser. Dock associeras alternativa turistprodukter inte nödvändigtvis med småskalighet och låg påverkan, då konsumtionen av dessa oftast kräver en hög grad av kommodifiering vid stora mängder turister (ibid.).

Smith (2015, s. 176) hävdar att den traditionella massturismen har utvecklats i andra former än ”mass beach tourism” på grund av de stigande turistantalen. Då destinationer ser olika ut formar de också sin egen typ av massturism beroende på destinationens kapacitet (Brown 1998, s. 111; Weaver 2006, s. 195). Bramwell (2004, s. 7) förklarar vidare att massturism är ett kvantitativt koncept, baserat på antalet invånare involverade i turismen eller på turistaktivitetens omfattning. Varje destination skiljer sig beroende på resursernas attraktionskraft och mottagligheten för sociala, kulturella och ekologiska effekter (ibid., s. 23). Det huvudsakliga dilemma för hållbar turismutveckling är inte att skydda det fortsatta införandet av nya, mer lämpliga varianter av småskalig och miljövänlig turism, utan hur den nuvarande utvecklingen av massturism ska hanteras på ett så hållbart sätt som möjligt (Bramwell 2004, s. 23). Därför är det viktigt att förstå komplexiteten av massturism för att utveckla hållbar turism.

Begreppet hållbar turism har delvis uppstått som en negativ reaktion på massturismens konsekvenser för miljön, samhället och traditionella kulturer (Zolfani et al. 2014, s. 3). Fenomenet grundar sig i tanken om hållbar utveckling i form av att människors behov idag inte ska påverka att människor i framtiden inte ska kunna uppfylla sina behov (Swarbrooke 1999, s. 3). Hållbar turism kräver således långsiktiga perspektiv för planering och beslutsfattande. Dessutom innefattar hållbarhet tre dimensioner; ekologiska, sociala och ekonomiska där samtliga är viktiga för att förstå hållbarhet (Brown 1998, s. 112; Swarbrooke 1999, s. 47; Weaver 2006, s. 25; Zolfani et al. 2014, s. 3). Hållbarhetsforskare har tenderat att fokusera på den ekologiska dimensionen som innebär bevarandet av miljön och omgivningen på en destination (Swarbrooke 1999, s. 49). Då omgivningen är huvudattraktionen för många turister är det avgörande att främja optimal användning av ekologiska resurser för hållbar turismutveckling (Zolfani et al. 2014, s. 17). Den ekonomiska dimensionen omfattar i sin tur turismens ekonomiska effekter, positiva som negativa (Swarbrooke 1999, s. 59, Weaver 2006, s. 5ff.). Destinationer behöver utveckla turism som optimerar ekonomiska fördelar och reducerar kostnaderna samt att lokalbefolkningen får en jämn fördelning av inkomsterna och minskar läckage från den lokala ekonomin (Weaver 2006, s. 7). Nedan kommer den sociala dimensionen att presenteras mer djupgående.

2.2 Den sociala hållbarhetsdimensionen

Social och kulturell hållbarhet kan definieras som ett koncept som försöker bibehålla ett stabilt socialt och kulturellt system (Erol 2012, s. 347). Vidare förklarar Erol (2012) och Chakrabarty (2016, s. 256) att hanteringen av sociala effekter är en viktig faktor för att kunna utveckla hållbar turism när det gäller att skydda autentiska samhällen och människorna som bor och arbetar på en turistdestination. Om detta inte iaktas kan turismen ligga till grund för att lokala identiteter och värderingar försvinner.

Den sociala dimensionen har även blivit åsidosatt till förmån för de ekologiska och ekonomiska dimensionerna på grund av att dessa har tydligare effekter. Dempsey, Bramley, Power & Brown uttrycker:

.../ social sustainability is neither an absolute nor a constant. Social sustainability has to be considered as a dynamic concept, which will change over time /.../ in a place. (Dempsey et al. 2011, s. 292)

Butler (2007, s. 14) menar att den mänskliga faktorn av hållbar utveckling måste accepteras som minst lika viktig som den ekologiska faktorn, som traditionellt fått större fokus. Detta på grund av att de sociala effekterna av turism är minst lika stora som de fysiska. Hållbarhet borde därmed huvudsakligen associeras med människors behov, inte med behoven av en specifik bransch (Saarinen 2006 s. 1132). Buckley (2006 s. 74) påpekar att förståelsen för människor är viktig för att kunna förbättra välmående hos både den nuvarande och framtida befolkningen. Allteftersom turismen ökar i småsamhällen blir det viktigare att förstå dess inverkan och den process som leder till förändring av kultur. Att få insikt i hur turism kan leda till stora kulturella förändringar, ofta skadliga och permanenta, kan hjälpa forskare, regeringar, kommuner samt andra turismaktörer att minska skadan från turistaktiviteter (Mansperger 1995).

Turismens sociala påverkan kan anta flera aspekter. Scheyvens (2011, s. 157) talar om den ojämna fördelningen av turismens ekonomiska fördelar vilket skapar stor irritation hos lokalbefolkningen. Vidare lyfter författaren de sociala skillnaderna mellan turister och lokalbefolkning där de senare kämpar för överlevnad medan turisterna vältrar sig i lyx. Likaså resulterar dessa ojämlikheter tillsammans med kommodifiering i att många besökare inte tar del av den lokala kulturen (Chakrabarty 2016; Scheyvens 2011). För att upprätta socialt hållbar turism krävs följaktligen åtgärder från destinationernas kommuner, turister, lokalbefolkning samt turismbranschen. Lokalbefolkningen måste även få mer makt att tillåtas utöva sina rättigheter inom turismutveckling (Swarbrooke 1999, s. 78; Weaver 2006). För att utveckla strategier och åtgärdsprogram för social hållbarhet kan bärighetskapacitet användas som utgångspunkt, något som kommer redogöras för nedan.

2.3 Bärighetskapacitet

Bärighetskapacitet, "carrying capacity", är ett sedan länge använt begrepp och grundar sig i antagandet kring att en plats har en begränsad kapacitet (Hui 2005, s. 319). Således innebär bärighetskapacitet det maximala antalet individer av en viss biologisk art som en plats kan stödja utan att bli permanent skadat. Överstiger antalet denna gräns kan det innebära att resurserna som krävs för att uppfylla behoven hos arten kommer bli överexploaterade eller att avfallet som produceras av arten kommer leda till förstörelse av andra arter vilket i sin tur leder till en ekologisk kollaps. Bärighetskapacitet kan därmed enkelt beskrivas som en plats maximala last som ständigt kan stödjas (ibid.). Från början sågs bärighetskapacitet som en fast maximal gräns, men har snarare övergått till att förstås som en ideal siffra att sträva efter (Sayre 2008, s. 121). Vidare menar Sayre

(2008, s. 120) att bärighetskapacitet, liksom hållbarhet, kan tillämpas på nästan vilken interaktion mellan människa och miljö som helst. Till skillnad från hållbarhet ger bärighetskapacitet en känsla av beräkningsbarhet och precision för att få en uppfattning om platsens verkliga ställning. Följaktligen kan bärighetskapacitet förutse hållbarhet och dessa har en relation till varandra då en överstigen bärighetskapacitet inte anses hållbart (ibid.). Konceptet bärighetskapacitet har enligt Sayre (2008) använts inom flertalet branscher som ett mått på hållbar belastning och turismbranschen är en av dessa som implementerat begreppet för forskning och ”destination management”.

De negativa effekterna av turism är vanligtvis en konsekvens av okontrollerad turism i områden med begränsad kapacitet (Malik & Bhat 2015; O’Reilly 1986; Sharma 2016; Vujko, Playsa, Petrović, Radovanić & Gajić 2017). Utan planering och kontroll över en destinations kapacitet riskerar platsen att bli överexploaterad, vilket även är fallet för många destinationer idag. Bärighetskapacitet är ett verktyg som används för att skydda destinationer från överexploatering och hantera detta fenomen (Cimnaghi & Mussini 2015; Sharma 2016; Vujko et al. 2017; Zelenka & Kacetyl 2014). Verktuget ska resultera i att turismen får en så låg negativ påverkan på destinationen som möjligt.

Följaktligen är bärighetskapacitet ett verktyg för att hantera problem till följd av okontrollerad utveckling av turism (Buckley 2006; Cimnaghi & Mussini 2015; Navarro Jurado et al. 2012; Malik & Bhat 2015; Mrđa, Šćitaroci & Carić 2014; Sharma 2016; Viñals, Planelles, Alonso-Monasterio & Morant 2016; Vujko et al. 2017). Verktuget skapar riktlinjer för destination management att förbättra och utveckla en turistprodukt utan negativ påverkan på samhället. Vidare kan metoden användas för reglering av besöksflödet samt planering, kontroll och utvärdering av turistaktiviteter. Likaså kan bärighetskapacitet utgöra en grund för att implementera och uppnå hållbar turism på en destination (ibid.).

Kapacitet beskrivs som förmågan att inrymma eller behålla antalet personer som kan befinna sig på en specifik plats (O’Reilly 1986, s. 254). Turismens kapacitet kan därmed enkelt förklaras som det antal besökare en destination kan ta emot. O’Reilly (1986) menar dock att en destinations bärighetskapacitet är mer komplex än så. En anledning till detta är att olika destinationers kapacitet varierar och för att kunna finna en balans måste både turisternas, destinationens och dess befolknings karaktär beaktas (O’Reilly 1986; Zacarias, Williams & Newton 2011). O’Reilly (1986, s. 258) förklarar att det därmed är svårt att mäta bärighetskapacitet till följd av destinationers varierande karaktär. Dessutom kan kapacitet inte användas som en absolut gräns utan snarare för att finna en kritisk tröskelgräns att ta hänsyn till. Vidare menar Brown (1998, s. 112) att destinationer måste

beakta alla tre hållbarhetsdimensioner vid uppskattning av bärighetskapaciteten då en positiv effekt inom en dimension kan ha negativ effekt inom en annan. Dock lyfter Lindberg, McCool och Stankey (1996, s. 461) upp begränsningar för bärighetskapacitet som verktyg för hållbarhet då begreppet anses innefatta en vag definition och saknar specifikation. Lindberg et al. (1996, s. 463) belyser sju kriterier för hur bärighetskapacitet kan vara ett användbart hållbarhetsverktyg. 1) överenskommelse om önskat socialt tillstånd, 2) klara direktiv för hur stor påverkan som tolereras innan åtgärder bör tas, 3) krav på kunskap om relationen mellan turistantal och social inverkan, 4) turistnivån måste ha större fokus än exempelvis turisternas beteende för att säkerställa effekterna, 5) offentliga och privata turismaktörer behöver ha laglig och finansiell möjlighet att begränsa tillgången till destinationen, 6) överenskommelse om ransoneringssystem för att begränsa tillgången och 7) vinsten för insläppta turister måste vägas mot förlusten för exkluderade turister. För att bärighetskapacitet ska vara användbart krävs även ett förändrat fokus från ett tidigare "Hur många är för många?"-perspektiv till "Vilket är det önskade tillståndet?" (ibid.).

2.3.1 Social bärighetskapacitet

Bärighetskapacitet kan tolkas utifrån olika perspektiv där social bärighetskapacitet är en av dessa (Saveriades 2000, s. 149). Detta perspektiv innebär att attityden och toleransnivån hos värdbefolkningen sätter gränserna för turismutveckling. Likaså hävdar Saveriades (2000) och Zelenka och Kacetyl (2014) att turismen påverkar den sociala karaktären av en destination. Den sociala bärighetskapaciteten är dessutom den svåraste att mäta av de tre dimensionerna då den grundar sig i åsikter, attityder och tolerans (Lópes-Bonilla & Lópes-Bonilla 2008, s. 118). Social bärighetskapacitet är intrasslat i problem om kulturell förändring, samhällsdynamik och individuell psykologi där samtliga har stor betydelse för destinationsutveckling och hållbarhet. Ibland kan en hel stad först uppmuntra turister för att sedan vända sig mot dem. Dock är turismen vanligtvis uppskattad av den lokalbefolkning som upplever en nettovinst från den, och motsatt för dem som upplever någon form av förlust (Buckley 2006, s. 73).

När bärighetskapaciteten överstigs resulterar detta i social försämring på destinationen. Följaktligen är bärighetskapacitet ett verktyg för att minska denna försämring och skapa en hållbar livskvalitet för lokalbefolkningen (Lópes-Bonilla & Lópes-Bonilla 2008; Saveriades 2000; Zelenka & Kacetyl 2014). Utveckling av turism och beräkning av bärighetskapacitet måste således vara i balans med principerna för social hållbarhet (Cimnaghi & Mussini 2015; Vujko et al. 2017; Zacarias et al. 2011). Relationen och påverkan mellan lokalbefolkning och besökare kan definieras genom en

varierande grad av befolkningens irritation, beroende av turistvolymen och de hot som denna innebär för livskvaliteten på värddestinationen (Doxey 1975). Nivån av irritation tenderar att förändras över tid och följer en cykel liknande Butlers destinationslivscykel.

2.3.2 Bärighetskapacitet och destinationslivscykeln

Martin och Uysal (1990) förklarar att bärighetskapacitet bäst kan förstås genom att förstå destinationslivscykeln. Tanken att en destination har en bärighetsgräns innebär att destinationen kommer nå en tröskel då attraktionen till platsen kommer avta. Detta skulle kunna leda till att stora mängder turister riskerar förstöra vad de kom för att se (ibid., s. 327f.; Swarbrooke 1999, s. 49f.). Destinationslivscykeln bygger i sin tur på ett liknande antagande (Butler 1980).

Destinationslivscykeln ska fungera som ett planerings- och managementverktyg för att hantera varje fas på bästa sätt och utveckla en attraktiv destination (Butler 1980). Destinationer som närmar sig eller har nått sin bärighetsgräns befinner sig i en mogen fas där turismen leder till sociala, ekonomiska och ekologiska problem. Följden blir en nedgång för destinationen, något som Swarbrooke (1999, s. 258) beskriver som ett hot mot hållbarhet. Butler (1980, s. 9) hävdar då att destination management har en viktig roll för att hantera den följande innebörden av en nedgång. För att undvika en negativ nedgång krävs således strategier som inkluderar ett samarbete mellan offentliga och privata aktörer.

Att ha samma utgångspunkt och perspektiv för både livscykeln och bärighetskapaciteten menar Martin och Uysal (1990) ger ett helhetsperspektiv för turismens effekter på destinationen samt vilka åtgärder som bör tas för att hantera dessa. Livscykeln förklarar hur förändringar sker i olika steg från den fysiska miljön till attityden hos turister och lokalbefolkning, något som även sker vid ett närmande av bärighetsgränsen. Vidare påpekar Martin och Uysal (1990, s. 329) att det är omöjligt att definiera bärighetsgränsen utan uppfattning om destinationens nuvarande livscykelfas då dessa löper dynamiskt. Varje fas innebär därmed olika bärighetsgränser som destinationer måste beakta (Buckley 2006, s. 73; Navarro Jurado, Damian & Fernández-Morales 2013, s. 3; Swarbrooke 1999, s. 256). Vidare kräver också varje fas olika ledarskapsstilar där utvecklingen av policys är ett sätt att hantera turismen (Martin & Uysal 1990, s. 332). Dessa kan utformas efter destinationens befintliga livscykelfas och optimala bärighetskapacitet för just den fasen. Med tydliga policys kan steg tas för att säkerställa en fortsatt önskad position eller för att förbättra en oacceptabel. Enligt George, Mair och Reid (2009, s. 199) utgör policys en fundamental roll i turismutveckling. Det är av vikt att turispolicys är inkluderade i allmänna policys rörande ekonomisk utveckling och välbefinnande för befolkningen (ibid., s. 214). Martin och Uysal (1990, s. 332) uttrycker att det aldrig är försent för

destination management att utforma policys och implementera managementverktyg för att säkerställa maximal lönsamhet av sin turism. Därför behöver alla involverade inom turism ha förståelse för destinationslivscykeln och dess olika faser (ibid.).

2.3.3 Strategier för att hantera bärighetskapacitet

För att lyckas utveckla mer hållbara former av turism krävs att alla intressenter arbetar tillsammans och ett starkt offentligt ledarskap behövs för att säkerställa ett fungerande samarbete (Chakrabarty 2016, s. 257; Swarbrooke 1999, s. 263). Dock är denna samverkan ett komplext system av ett flertal aktörer med enskilda åsikter och det är därför inte överraskande att det är svårt att komma överens om vad hållbarhet innebär och hur det kan uppfyllas (Swarbrooke 1999, s. 16). Samverkan mellan offentliga och privata organisationer utgör en effektiv modell för att skapa policys, gemensamma mål och finna en gemensam uppfattning om destinationens bärighetsgräns samtidigt som implementering av dessa även kräver support från ovannämnda aktörer (Azizpour & Fathizadeh 2016; Pjerotić, Rađenović & Tripković-Marković 2016). För att turismen ska ha så liten negativ påverkan på lokalsamhället som möjligt måste därmed flertalet turismaktörer samarbeta där rollen för destination management är att skapa möjligheter till integration (ibid.). Samverkan är således ett sätt att arbeta fram strategier för hållbarhet med hjälp av bärighetskapaciteten.

Genom samarbete mellan olika turismaktörer kan en destination komma fram till det önskade tillståndet för ett socialt hållbart samhälle och därmed sin bärighetskapacitet. För att begränsa turismen och inte överstiga sin bärighetskapacitet krävs dock verktyg som sätter stopp innan detta sker. Utöver utveckling av policys lyfter Swarbrooke (1999, s. 25) fram fler strategier och faktorer för hållbarhet som exempelvis ”de-marketing” och turistskatter. De-marketing innebär att destinationer försöker minska turisternas efterfrågan att resa till platsen eller rentav hindra dem från att göra det (ibid., s. 29f.). Detta kan exempelvis göras genom att enbart tillåta ett visst antal turister per dag genom förbokade biljetter. Även turistskatter kan avvärja turister från att besöka en viss plats (ibid., s. 30). Genom dessa strategier kan en destination påverka efterfrågan och därmed förhindra att bärighetsgränsen överstigs. För destinationer handlar således bärighetskapacitet och hållbar turism om att säkerställa en framtida framgång för existerande destinationer. Detta är något som destination management har till uppgift att arbeta för (Swarbrooke 1999, s. 255). Vidare påpekar även Navarro Jurado et al. (2013) att planering och kontroll av turistflöden är en viktig del av hållbar utveckling. O’Reilly avslutar sin artikel med att uttrycka; “Finally, capacity should be considered as part of a systematic strategy plan for the development of tourism.” (O’Reilly 1986, s. 258).

Ovannämnda teorier omfattar problematiken kring turismens utveckling, dess påverkan och hållbarhet. Social hållbarhet är en avgörande faktor för destinationers framtid eftersom bevarandet av kultur och livskvalitet är av vikt för en destinations överlevnad. Vidare är bärighetskapacitet ett viktigt verktyg för hållbarhetsutveckling och strategier för att hantera detta har lyfts fram i avsnittet. Dessa teorier skapar en referensram som utgör grunden för analysen av det empiriska materialet. Nedan beskrivs hur vi gått tillväga för att få fram vårt empiriska material som vi ska analysera med hjälp av variablerna social hållbarhet och bärighetskapacitet.

3. Metod

I följande avsnitt beskriver vi val av metod och urval som båda grundar sig i uppsatsens vetenskapliga problem och syfte för att kunna uppfylla detta på bästa sätt. Vidare beskrivs valet av intervju som metod och genomförandet av dessa. Avslutningsvis sker en reflektion över metodvalet och en förklaring till hur materialet har analyserats.

3.1 Forskningsansats

Vår uppsats bygger på en kvalitativ studie där vi har fokuserat på hur offentliga och privata aktörer i Cinque Terre arbetar för att minska den negativa sociala påverkan som turismen genererar. Arbetsprocessen för studien inleddes med att utforma en teoretisk referensram för att skapa en förståelse för det empiriska materialet och hur detta på bästa sätt skulle samlas in. Efter insamlad empiri har den teoretiska referensramen korrigerats för att kunna lyfta fram väsentliga teman som framkommit under intervjuerna.

Då uppsatsens syfte är att förstå *hur* aktörer arbetar för att skapa en socialt hållbar destination har vi utgått från ett tolkande perspektiv. Ett tolkande synsätt har fokus på att förstå människors beteende och försöka fånga den subjektiva innebörden av social handling (Bryman 2011, s. 32). Således har denna metod hjälpt oss att förstå ageranden från turismaktörer i Cinque Terre. Forskningsansatsen är användbar då vi utgått från att sociala företeelser är socialt konstruerade och att individer påverkar sammanhanget (Jfr Bryman 2011, s. 37). Vår undersökning fokuserar på deltagarnas perspektiv och lägger vikt vid vad de uppfattar som viktigt och betydelsefullt, något som Bryman (2011, s. 371) beskriver som karaktärsdrag för kvalitativ forskning. Genom denna metod har vi kunnat tillhandahålla mer djupgående svar och ge en mer dynamisk bild av verkligheten med fokus på samband mellan deltagarnas åsikter. Bryman (2011, s. 373) beskriver även hur kvalitativa forskare studerar människor i deras naturliga miljöer, något som stödjer vårt val av att göra vår studie i Cinque Terre.

3.2 Empiriskt område

Det empiriska materialet är insamlat i Cinque Terre i april 2017. Cinque Terre är en destination bestående av fem byar, tre kommuner och en nationalpark (se bilaga 1). Parken är en av Italiens minsta nationalparker på 3 868 hektar och är en av få bebodda parker med omkring 4 000 invånare (www.parconazionale5terre.it). Dessutom har destinationen cirka 2,5 miljoner besökare per år och både lokalbefolkningen och nationalparken talar om att begränsa antalet turister för att minska

påverkan turismen har på både miljön och samhället (www.ansamed.info; www.change.org; www.cittadellaspezia.com; www.genova.repubblica.it; www.italiantribune.com). Innan studien genomfördes hade vi en del förkunskap om platsen då vi båda besökt Cinque Terre för fem år sedan. Cinque Terre blev på grund av dess turismsituation och vår erfarenhet ett intressant exempel för att undersöka social hållbarhet och bärighetskapacitet.

3.2.1 Urval

Urvalet av intervjupersoner bestod av aktörer som på olika sätt har koppling till turismen i Cinque Terre. Vi har utgått från ett målinriktat urval då vi sökte personer inom ett specifikt område och med särskilda egenskaper. Vid kvalitativa undersökningar med ett målinriktat urval är det av vikt att genomföra flertalet intervjuer för att få ett tillräckligt material som kan accepteras (Bryman 2011, s. 436f.). Vi är dock medvetna om problemet med målinriktat urval: man kan gå miste om viktigt material genom att välja fel personer för det aktuella ämnet vilket kan leda till att materialet inte blir generaliserbart för det empiriska området. Det var därför av vikt för oss att sätta oss in i vad varje organisation vi valde att kontakta representerade och intervjupersonerna valdes därför ut baserat på deras roll i relevanta verksamheter med koppling till turismen i Cinque Terre.

Under vår urvalsprocess stötte vi dock på motgångar i form av att många hotell i området hade stor belägningsgrad under den tid vi befann oss i Cinque Terre och hade därmed inte tid för intervjuer. Detta ledde till att vi inte kunde intervju denna grupp. Dock fick vi genom hotellen kontaktuppgifter till andra personer som de tyckte var relevanta för vår undersökning. Vidare erbjöd sig även en av våra intervjupersoner att hjälpa oss med kontakter till fler personer som skulle vara aktuella för oss. Bryman (2011, s. 196) kallar detta för ett snöbollsurval, där en kontakt genererar en ny kontakt som tidigare inte har funnits i åtanke hos forskaren. De personer som vi fick genom ett snöbollsurval tillhörde dock fortfarande den kategori av personer som var relevanta för studien, men som vi själva inte hade haft kunskap om. Därmed fick vi infallsvinklar på ämnet som vi annars inte hade fått. Dock är vi medvetna om risken med snöbollsurval med att hamna i ett visst nätverk av människor som därmed kan ha gemensamma åsikter. Att säkerställa att vårt urval gett oss olika aspekter på ämnet och att personerna representerat olika kategorier av turismaktörer har därför varit viktigt för att öka undersökningens tillförlitlighet och äkthet (Jfr Lincoln & Guba 1985 i Bryman 2011; Ryen 2004).

De personer som vi till slut intervjuade var verksamma inom både offentliga och privata verksamheter. Urvalet bestod av representanter från två kommuner, nationalparken, lokala

turistorganisationer, privata initiativtagare för politisk förändring, butiksägare och guider. Vidare beskrivning av respektive intervjuperson finns i bilaga 2.

3.3 Intervjuer

Utifrån vårt syfte valde vi att göra intervjuer för att kunna få olika personers perspektiv på ämnet och på så sätt införskaffa oss användbart material till analysen. Därför valde vi att inte använda oss av exempelvis observationer eller enkätundersökningar då dessa inte hade gett oss det djup vi behövde för att besvara frågeställningen och därmed inte resulterat i fungerande material för vår studie.

Vi valde att genomföra semistrukturerade intervjuer, även kallade djupintervjuer. Valet berodde på att denna typ av intervjuer gav oss som intervjuare möjligheten att vara flexibla och ställa kompletterande uppföljningsfrågor utefter de teman vi skapat i förväg. Tydliga frågor och uppföljningsfrågor är viktiga för att minska riskerna för missförstånd. Intervjupersonerna kan även utforma sina svar efter eget tycke och lyfta sina tankar och åsikter kring i förväg utvalda teman (Alvehus 2013, s. 83; Bryman 2011, s. 206). Semistrukturerade intervjuer ger dessutom forskaren möjlighet att interagera med respondenten och få reda på hur en annan person tänker och känner inför ett speciellt ämne eller fenomen (Alvehus 2013, s. 80; Bryman 2011, s. 206). Djupintervjuer valdes därmed för möjligheten att interagera med respondenterna och inte begränsa deras svar.

Innan genomförandet av intervjuerna gjorde vi en intervjuguide för respektive respondent för att, som beskrivits ovan, ha tydliga teman att utgå från (se bilaga 3). Ryen (2004, s. 44) förklarar att graden av förhandsstrukturerad beror på fokus, forskningsfrågor och urvalskriterier och en allt för strukturerad guide kan göra forskaren blind samt öka riskerna för att missförstå essentiella fenomen. Anledningen till valet av enskilda intervjuguides var de olika aktörernas roller och verksamheter samt deras relation till turismen i Cinque Terre. För att kunna utforma guiderna var vi väl pålästa om ämnet och respektive intervjuperson för att således även öka materialets tillförlitlighet. Guiderna baserades på vårt syfte och utgick från temat sociokulturell hållbarhet och bärighetskapacitet. Vidare ställde vi frågor kring hur turismen i Cinque Terre ser ut idag och vilken problematik som följt utvecklingen, vilka strategier respektive respondent har för att utveckla en mer socialt hållbar destination samt om och i så fall hur samverkan mellan aktörerna fungerade.

Intervjuerna blev dock inte riktigt som vi tänkt oss då det under de flesta intervjuer dök upp mer än en person. Detta var dock något vi upplevde som positivt då vi fick fler perspektiv på ämnet. Vid

intervjutillfället med borgmästaren i Monterosso hamnade han i ett viktigt möte och kunde därmed inte närvara vid intervjun. Dock pratade han kort med oss och meddelade att de andra personerna som vi intervjuade på kommunen var fullt kapabla till att svara på våra frågor och skulle ge samma svar som han själv skulle ha gett. Likaså fick vi prata med en annan person på nationalparken än vad som var tänkt från början. Detta berodde på att den första personen inte talade engelska och trots att Emilia talar italienska ansåg parken att en intervju på engelska var mer lämplig. Majoriteten av intervjuerna hölls på engelska och enbart lite italienska användes. Därför valde vi att översätta de italienska citaten till engelska för ett bättre helhetsintryck. Trots motgångar och oväntade deltagare under intervjuerna fick vi fram relevant material för studien.

3.3.1 Utförande

För vår empiriinsamling utförde vi sju intervjuer med totalt 13 deltagare. Vid genomförandet av våra intervjuer använde vi oss av tre olika inspelningsinstrument för att minska riskerna för tekniska fel. Bryman (2011, s. 420) beskriver vikten av att spela in sina intervjuer då kvalitativ forskning innebär detaljerade analyser samt möjligheten att fånga intervjupersonernas svar i deras egna ord. Att enbart använda anteckningar ökar riskerna för att missa relevant material. Varje intervjuperson samtyckte till att delta i studien samt gav godkännande om att bli inspelade. Intervjuerna inleddes med en beskrivning av studiens syfte, något som även informerats om i förväg via mail, dessutom var vi tydliga med att materialet enbart skulle användas till vår studie. Vidare har intervjupersonernas uppgifter behandlats konfidentiellt och de gavs möjlighet att vara anonyma, vilket en av personerna valde att vara. Genom att göra detta har vi tagit hänsyn till de etiska principerna: samtyckeskravet, informationskravet, nyttjandekravet och konfidentialitetskravet (Jfr Bryman 2011, s. 131f.).

Som nämnts genomfördes intervjuerna mestadels på engelska. Dock varierades engelska med italienska under en av intervjuerna då två av personerna inte pratade engelska och Karolina var den enda som inte förstod italienska. Under denna intervju ökade riskerna för missförstånd, men med översättning till båda språken tyckte vi trots det att alla förstod varandra och vi fick relevanta svar på våra frågor. Vidare varade intervjuerna mellan 60 och 90 minuter. Vi hade med oss våra intervjuguider som stöd och riktlinjer för att minska riskerna att hamna på sidospår och inte få fram relevant information. Som tidigare beskrivits blev inte alla intervjuer som vi tänkt då det under vissa av dem dök upp fler än den tilltänkta intervjupersonen. Trots detta blev våra intervjuguider användbara då de teman vi tagit fram var relevanta för alla intervjudeltagare.

Under intervjuerna turades vi om att ställa frågor. Karolina antecknade för att kunna ställa uppföljningsfrågor. Vi valde att båda skulle ställa frågor för att öka flexibiliteten under intervjuerna. Båda hade möjlighet att följa upp intressanta ämnen och därmed få ytterligare djup i svaren. Bryman (2011, s. 430) beskriver att flexibilitet är viktigt för att en semistrukturerad intervju inte ska övergå i en strukturerad intervju. Våra intervjupersoner hade mycket att berätta och det var ibland svårt att inflika frågor då vi inte ville avbryta. Likaså hände det flertalet gånger att intervjupersonerna fortsatte prata efter att vi stängt av inspelningen, men då vi antecknade hade vi möjlighet att få med även det. Då dessa mer spontana eller oombedda beskrivningar kan inrymma avslöjande information eller åsikter är det av vikt att vara flexibel (ibid.). Vi använde oss även av uppföljnings- och sonderingsfrågor som hjälper intervjupersonen att reflektera över ett visst tema och ger möjligheter för ett mer detaljerat svar (Jfr ibid., s. 427). För studiens tillförlitlighet och äkthet har vi försökt förhålla oss så objektiva som möjligt till vårt material samt granskat materialet kritiskt, detta för att öka undersökningens kvalitet (Jfr Lincoln & Guba 1985 i Bryman 2011; Ryen 2004). Avslutningsvis transkriberades alla intervjuer för att tydligare kunna urskilja teman som framkommit under intervjuerna.

3.4 Reflektion

Då vi valde att göra djupintervjuer innebar detta att vi enbart pratade med ett fåtal personer i Cinque Terre. Dessa personer representerade olika kategorier inom turismbranschen vilket gav oss ett brett perspektiv på ämnet. Trots detta fanns det inte utrymme att intervjua personer från alla kategorier där bland annat hotell- och restaurangbranschen uteblev. Att vi enbart intervjuat ett fåtal personer som inte representerar alla kategorier som är aktiva inom turismbranschen i Cinque Terre kan, som tidigare nämnts, minska generaliserbarheten och tillförlitligheten för studien. Med fler intervjupersoner hade vi kunnat få ytterligare perspektiv och åsikter kring ämnet och därmed göra en bredare analys. Utifrån vårt syfte bedömer vi dock denna metod som mest lämplig.

3.5 Analysmetod

För att analysera vårt material valde vi att göra en tematisk sortering. Tematiseringen blev viktig för oss då vårt intervjumaterial resulterade i ett stort antal sidor och den hjälpte oss bringa ordning bland materialet och ta fram det som var mest relevant för vårt syfte. Transkriberingen gjorde vi var för sig, men valde att tematisera tillsammans. Alvehus (2013, s. 11) skriver att tematisering kan göras individuellt för att se vilka likheter eller skillnader man kommit fram till. Vi valde trots detta att göra tematiseringen tillsammans då vi båda lagt märke till teman och kategorier som återkom under

transkriberingen som vi sedan jämförde med varandra. Tematiseringen gjordes genom att vi gick igenom varje transkribering för att se vad intervjupersonerna sa om respektive tema som uppkommit under transkriberingen samt analysera om ytterligare teman visade sig. De teman vi valde att utgå från grundades i den teoretiska referensramen och resulterade i tre teman: problematik, trängsel och överbelastning samt strategier och åtgärder. Under tematiseringen valde vi även ut relevanta citat för att stärka analysen.

4. Analys

I analysen kommer det empiriska materialet att diskuteras tillsammans med teorin. Inledningsvis presenteras massturismens utveckling i Cinque Terre och den problematik som uppstått som en följd. Detta ska ge läsaren en djupare förståelse för bärighetskapacitet och strategier för sociokulturell hållbarhet som därefter analyseras.

4.1 Massornas tillströmning i Cinque Terre

Matteo Perrone, ansvarig för marin miljö och biologisk mångfald på Cinque Terre National Park, berättar om hur Cinque Terre utvecklats från en jordbruksindustri till en väletablerad turistdestination. Han uttrycker bland annat att turismens framväxt började först under 1990-talet då allt fler personer började hitta till de små byarna.

Cinque Terre was born as an agricultural terrain /.../ Cinque Terre wine was famous and known since the roman age and with the highest production and popularity in the 18th century. /---/ tourism rose up in the 1990's, and /.../ the first was hiking tourism /.../. Cinque Terre became popular for its beauty, but also because of a very nice landscape that could be seen from walking on the trails. /.../ Then we don't know exactly what happened. Cinque Terre became more and more popular /-- / In the 1960's you could see Manarola with nothing but closed doors on the main streets. Those doors were cellars, to make wine, which means that each restaurant, each shop, each gelateria you find on the main street today is a cellar that has been transformed into commercial activities. Which means that a lot of vineyards have been abandoned /.../ This transformation reflects in development of new industries, which is the tourism industry. (Matteo Perrone 2017-04-26)

Brown (1998, s. 111) och Weaver (2006, s. 195) hävdar att massturism skiljer sig mellan olika destinationer, vilket beror på resursernas attraktionskraft och mottagligheten för sociokulturella effekter. På grund av Cinque Terres estetiska utseende och dess aktivitetsutbud går det inte att jämföra området med den typiska massturismen som enligt Smith (2015, s. 176) karaktäriseras av ”sun, sea and sand”, trots att destinationen ligger längs kusten. Matteo Perrone förklarar hur Cinque Terres miljö inte tillåter denna typ av turism:

In 1970, there was no tourism at all in the Cinque Terre, apart from in Monterosso where there was a beach. /.../ in the 1940's to the 1960's, the idea of tourism on the seaside was sunbathing and armchairs /.../ You still can't find any conventional hotels in Manarola for example /.../ there were no requests of any kind. (Matteo Perrone 2017-04-26)

Utifrån ovanstående citat kan det fastställas att enbart byn Monterosso lockade den typiska ”sun, sea and sand”-turisten i mitten av 1900-talet på grund av sin strand. De andra byarnas brist på badplatser kan förklara varför de inte upplevde denna typ av turism.

Bramwell (2004, s. 23) påpekar att turismen i kulturarvsområden i många fall har klassats som alternativ turism, men eftersom kulturarv ofta lockar stora mängder turister liknar den därför snarare massturism än alternativ turism på grund av kommodifieringen av produktutbudet. Pall Forloney, grundare till guideföretaget Trekgyud, (2017-04-26) pratar bland annat om den mängd Kina-tillverkade magneter som säljs i byarna, och påpekar att det är den typiska massturisten utan kunskap om produkternas ursprung som köper dem. Cinque Terre har fått erfara en snabb utveckling av denna typ av massturism sedan 1990-talet, något som bekräftades av samtliga intervjupersoner. Gianni Capellini (2017-04-26), turismansvarig på kommunen i Riomaggiore, menar att massturismens intåg började när fenomenet "bed and breakfast" exploderade i slutet av 1980-talet. Från att ha haft en småskalig turism där besökare kom för att stanna i flera veckor upp till månader under sommarhalvåret, då många även hade sommarhus i området, började så småningom en annan typ av turister att anlända från både Europa och resten av världen. Gianni Capellini berättar vidare att ankomsterna började bli ett problem runt år 2005, då byarna insåg att de fick svårigheter med att hantera de stora massorna. Orsaken till detta är kryssningsfartygen och turistbussarna som utgör källorna till den höga kvantiteten besökare. Detta bekräftar Bramwells (2004, s. 7) uttalande om att massturism är ett kvantitativt koncept baserat på turistaktivitetens omfattning.

4.1.1 Den ideala turisten

Utifrån den empiriska insamlingen kan det fastställas att både området som nationalpark och dess invånare lider av den massturism som pågår i nuläget. Stefano Nicora (2017-04-27), ordförande för turismorganisationen Pro Loco, påpekar att det är dagsturisterna som bidrar med den ohållbara turismen och syftar främst på de som anländer med bussar från kryssningsfartyg i La Spezia, men även från närliggande städer som Florens, Genua och Pisa. Anledningen till att Stefano Nicora anser detta är att dagsturisterna inte spenderar sina pengar i Cinque Terre, vilket skapar lönsamhetsproblem. Likaså nämner Pall Forloney att pengarna går till fel operatörer: "/.../ the users, they don't bring anything. They just use and that doesn't bring any money. That's the ones who come in here by bus." (Pall Forloney 2017-04-26). Samtliga intervjupersoner, förutom Matteo Perrone på nationalparken, uttryckte tydligt att dagsturisterna är de minst önskade besökarna. Patricia Gubler, vice ordförande i organisationen Un Comune Cinque Terre, förklarar den hållbara turismen Cinque Terre hade för 20 år sedan och som de vill ska återkomma:

We had this, the so called, sustainable tourism. People came and stayed maybe for a week or they stayed three or four days or they hiked all over, in all the mountains. They were really interested in the Cinque Terre and the culture... and in the vineyards... in the grapes and all these traditions. (Patricia Gubler 2017-04-27)

Den typ av hållbar turism som Patricia pratar om kan kopplas till “medveten alternativ turism” som Weaver (2006, s. 41) och Brown (1998, s. 100) definierar som autentisk, småskalig, lokal och som innefattar längre vistelser. Pall Forloney (2017-04-26) berättar utifrån sina erfarenheter och menar att de flesta som kommer till Cinque Terre idag enbart har kommit för att göra en sak: att gå från Riomaggiore eller Monterosso och tillbaka, och därefter bocka av det på sina checklistor. Det är tydligt att våra intervjupersoner betonar kommersialiseringen av platsen och att den har en negativ påverkan på lokalbefolkningen. Som Bramwell (2004, s. 23) påpekar, är förståelsen för massturismens komplexitet högst relevant för att kunna utveckla en hållbar destination. I följande avsnitt kommer därför problematiken med massturismen att beskrivas och analyseras för att ge en djupare bild av dess påverkan.

4.2 Problematikens alla sidor

4.2.1 Ekonomiskt läckage och miljöpåverkan

Matteo Perrone nämner att han inte vet en enda person i Cinque Terre som inte gynnas ekonomiskt av turismen.

I don't know anybody that doesn't have a benefit or income from tourism. If you are born here in Manarola and sold your house, and now you live in the inland - because of the pricing in Manarola you can buy three houses in the inland - and then you take the car or the train every day to work here and you are stressed, but then you have the benefit, because without tourism you wouldn't be able to do this change. (Matteo Perrone, 2017-04-26)

Matteo Perrone menar alltså att trots stressen som upplevs på grund av turismen har de som flyttat utanför Cinque Terre men ändå arbetar där en ekonomisk fördel som väger tungt. Detta är fallet för en stor del av den ursprungliga lokalbefolkningen, enligt samtliga intervjupersoner. Matteo Perrone (2017-04-26) nämner även att Cinque Terre Card, en inträdesbiljett till parken som inkluderar tågresor mellan byarna och tillgång till lederna, var ett sätt för nationalparken att hitta en ekonomisk mötespunkt mellan inkomsten från turismen och kostnaden för att upprätthålla miljön och vandringsstråken i parken. Weaver (2006, s. 7) påpekar att destinationer behöver utveckla en turism som optimerar de ekonomiska fördelarna och minskar kostnaderna, något som nationalparken i detta fallet har försökt göra genom att introducera Cinque Terre Card. Empiriinsamlingen visade dock att

majoriteten av intervjupersonerna hade en negativ inställning till nationalparkens förvaltning av ekonomin och Cinque Terre Card i synnerhet.

The problem with the national park... I am personally a little bit against the park. Because there was an article that said, 'During Easter 5 000 people walked between Monterosso and Vernazza'. They were the first to say 'not more than 2 000 people'. So, they don't do what they originally should do. But 5 000 times 16 euro... it's much more money. The national park survives in selling tickets. /.../ Because the director of the national park is not chosen by locals but from Rome /.../. (Stefano Nicora 2017-04-27)

Brenda Crane och Alessandro Cinque, ägare av Angelo's Boat Tours, (2017-04-27) påpekar instämmande att de inte vet vart pengarna tar vägen som kommer in från biljettförsäljningen, en åsikt de delar med flera andra intervjupersoner. Vi blev tilldelade ett cirkeldiagram av både Patricia Gubler och butiksägaren (se bilaga 4a och 4b) som visar på en ojämn fördelning av pengarna som kommer in till Cinque Terre National Park. Patricia Gubler (2017-04-27) påpekar att en alltför stor del av inkomsterna går till parkens interna arbete, som exempelvis löner, info-points, och kontorsrelaterade ändamål, i förhållande till den mängd som går till underhåll av själva parken. Weaver (2006, s. 7) menar att lokalbefolkningen bör få en jämn fördelning av inkomsterna från turismen och att läckage måste minskas från den lokala ekonomin för att uppnå ekonomisk hållbarhet. Patricia Gubler talar om pengar som hamnar i "fel" händer utan att bidra till den lokala ekonomin:

/.../ these cruise ships falsify... because they are big hotels on the sea and when their passengers come in just for the day, and during the night they go back, the money they leave there. (Patricia Gubler 2017-04-27)

Den ekonomiska problematiken är även nära sammankopplat med de miljömässiga problem som Cinque Terre står inför dagligen. Matteo Perrone (2017-04-26) berättar om hur ekonomin har förändrats med tiden och att det har skett ett generationsskifte i området. Samtliga intervjupersoner nämner att det pågår ett skifte i generationernas intresse och att det kan vara en anledning till varför ekonomin har förskjutits till att genereras av turismen istället för av jordbruket. Alessandro Cinque förklarar situationen:

You know, in the modern world the younger generation doesn't want to work in the field, there is no worth in working in the country, unless there is money, unfortunately. So it's abandoned. (Alessandro Cinque 2017-04-17)

Matteo Perrone (2017-04-26) påpekar att detta är ett stort problem för regionen då exempelvis vinodlingar som blivit övergivna skadas och förlorar sin praktiska funktion av att skydda byarna från jordskred vid kraftigt regn. Zolfani et al. (2014, s. 17) nämner vikten av att sätta destinationens miljö i fokus för en hållbar turismutveckling. De ekologiska resurserna i området kring Cinque Terre hotas dock i dagsläget av trycket från massturismen. Alessandro Cinque pratar om områdets ömtålighet vad gäller bergarter och att terrasserna, de så kallade *ciàn*, faller samman:

.../ these terraces are falling apart, they are shutting down some of the trails and it's going to get worse and worse. The only thing they can do now is to put up nets, but every month a net falls. It's just a temporary fix. (Alessandro Cinque 2017-04-27)

Förutom den naturliga miljön nämner samtliga intervjupersoner nedskräpning och överbelastat avloppssystem som de värsta miljöproblemen orsakade av turisterna. Som nämnt ovan beror miljö och ekonomi av varandra vad gäller hållbarhet och det blir tydligt i analysen av intervjuerna. Cinque Terres framtid hotas dock inte enbart av det ekonomiska läckaget och det fysiska trycket från massturismen, utan destinationen behöver ta hänsyn till problematiken inom samtliga hållbarhetsdimensioner.

4.2.2 En förändrad vardag

De sociala effekterna av turism är minst lika stora som de fysiska (Butler 2007, s. 14). Detta påstående bekräftades under empiriinsamlingen då intervjupersonerna uttryckte personlig frustration över hur kulturen och det sociala livet har förändrats. Patricia Gubler nämner ett flertal exempel på hur det sociala livet har förändrats för henne själv och andra invånare:

You know tourism is a tool for the economy, but people must learn that it's not the money that brings them joy. Every time my husband goes to Vernazza he comes back saying 'Everybody is sad, everybody is angry, all the people of my village are angry'. Because it affects our emotional life, you are not free anymore. It's like being in a prison. (Patricia Gubler 2017-04-27)

Daniele Moggia, ordförande vid turismorganisationen STL (2017-04-27) berättar om ett tillfälle då deras vänner fick omorganisera en begravning till klockan åtta på morgonen, innan turistmassorna vanligtvis anländer till byarna, eftersom de var oroliga över att ha mycket folk omkring sig. "You know, it's small things but you're not free to live your culture anymore." (Patricia Gubler 2017-04-27). Fabrizia Pecunia, borgmästare i Riomaggiore, Gianni Capellini och Vittoria Capellini, kulturansvarig på kommunen i Riomaggiore (2017-04-26) nämner att kultur och identitet är viktigt för byarna och att kommunen vill satsa på utbildning för att unga i samhället ska kunna föra vidare

den kultur som håller på att försvagas i Cinque Terre. Vittoria Capellini redogör för olika projekt inom kommunen som ska föra samman lokalbefolkning och sprida kunskap om kulturen för att exempelvis bevara den speciella dialekten i Riomaggiore:

It all starts from school. We are a lot of associations here who want to preserve the dialect and our culture, and from last year they are organizing activities with the children in primary and secondary school, to rediscover our culture and our dialect too, because it's a very important part of our lives /.../. (Vittoria Capellini 2017-04-26)

Intervjupersonerna pratar om att det är en svår uppgift på grund av generationsskiftet men att den dock är möjlig. Kommunen i Riomaggiore är mån om lokalbefolkningen och ser det som en kritisk uppgift att se till att den prioriteras. När Gianni Capellini (2017-04-16) får frågan om hur lokalbefolkningen mår på grund av massturismens konsekvenser svarar han ”Bad. Bad. It's a problem. /.../ They experience it extremely badly.”. Vittoria Capellini (2017-04-26) påpekar vidare att det är svårt att ta sig fram och att hon själv och lokalbefolkningen har fått forma sin sociala vardag efter flödena. Detta nämner även Patricia Gubler (2017-04-27) och menar att hon i dagsläget hälsar på sina grannar genom sitt fönster istället för att gå ut på gatan. Chakrabarty (2016) och Erol (2012) hävdar att autentiska samhällen tillsammans med dess invånare måste skyddas för att inte lokala identiteter och värderingar ska försvinna. Borgmästaren i Riomaggiore bekräftar detta påstående:

The real challenge is to avoid that the Cinque Terre lose what they are, their physical character that has been given from the dry-stone walls, our agricultural products that in fact are our most important resources... the true peculiarity of the Cinque Terre. (Fabrizia Pecunia 2017-04-26)

Likaså berättar Pall Forloney om ett möte under en guddad tur och syftar på den stolthet de äldre människorna i byarna känner för sin kultur:

/.../ The church was built in 1340 /.../ and I take people there and tell them about the church and there's a woman praying. When we start to walk, she gets up towards me and thanks me for taking people into her beautiful church and telling its story. /---/ It's a lot of pride that these people have. They've worked and worked. (Pall Forloney 2017-04-26)

Enligt Buckley (2006, s. 74) är förståelsen för människor viktig för att upprätthålla välmående hos både nuvarande och framtida befolkning. Majoriteten av intervjupersonerna anser att nationalparken saknar förståelse för lokalbefolkningens välmående samt att de varken känner sig sedda eller hörda. Problematiken med det sociala ansvaret grundar sig dock i djupare aspekter såsom maktfördelning och andra konflikter i området.

4.2.3 Maktens roll inom hållbar turism

Italien är sedan 1946 en republik och parlamentarisk demokrati (www.ne.se). Landet är indelat i 20 regioner där varje region har ett fullmäktige och en regionstyrelse som är ansvarig inför fullmäktige. Italien är även ett land som kännetecknas av en politisk instabilitet (www.landguiden.se). Detta som en följd av att landet under de senaste 70 åren styrts av 63 regeringar. Presidenten har relativt stor makt då hen måste godkänna alla lagar samt har makten att upplösa parlamentet i vissa situationer. Italien innehar även ett stort antal politiska partier på lokal, regional och nationell nivå (www.ne.se). Således har landet drabbats av inre motsättningar som lett till partisplittring och växlande samarbetsmönster. Denna förklaring av Italiens politiska system utgör en grund för att förstå kommande analys av problematiken kring maktfördelningen i Cinque Terre.

Cinque Terre National Park styrs av miljödepartementet och således av Italiens regering. Utifrån intervjupersonernas erfarenheter och åsikter om styret av nationalparken kan det klarläggas att problematiken grundar sig i det politiska systemet och i hur nationalparken styrs. Enligt butiksägaren har nationalparken ingen framtidsvision. Intervjupersonen förklarar vidare den politiska situationen utifrån sin egen uppfattning om Italiens djupt rotade politiska system:

There are not so many jobs around /.../. So, the politicians can't keep a normal political vision, they need to survive every day. They need to find a way to reach the following day, to reach tomorrow. /.../ this way they are able to give jobs and get votes, until the next election. So, they don't want that people open their minds to start something, to start producing new kinds of special wine. They want your vote and when they have your vote they give you low wage jobs through the system and in this way they build a crazy machine that gives jobs for people that sell the Cinque Terre Card, /.../ the system will waste energy every day because people are not motivated to stay. /.../ The politicians don't have any vision about the future. They just, 'oh okay for me it's good, I still have a job'. They build a system so that people don't get any hopes or ideas for the future and in this way the politicians can keep doing this kind of dirty work. (Butiksägare 2017-04-26)

Butiksägaren menar att Cinque Terre som destination har många problem som länkas samman på olika sätt, men att huvudproblemet är den politiska situationen i området. Daniele Moggia (2017-04-27) påtalar att nationalparken är starkare än kommunerna och att det krävs ett skifte i maktfördelningen om lokalbefolkningen ska kunna påverka de problem som härstammar från massturismen. Detta påstående stämmer överens med vad Swarbrooke (1999, s. 78) och Weaver (2006) menar med att lokalbefolkningen måste få mer makt att kunna påverka turismutvecklingen.

Majoriteten av intervjupersonerna uttrycker problemet med att nationalparken är nationellt styrd. Patricia Gubler (2017-04-27) påpekar att det innebär att kommunerna har liten makt att kunna

påverka nationalparken vad gäller förordningar och regler, något som stärks i förklaringen av Italiens politiska struktur ovan. Daniele Moggia instämmer:

.../ we have a very huge problem of governance here in the Cinque Terre. because there are three municipalities .../. They have few collaborators. There are few people who work in the municipalities. So, there are many problems and few people to resolve them. .../. (Daniele Moggia 2017-04-27)

Vidare menar Patricia Gubler (2017-04-27) att det krävs politiskt agerande för att lokalbefolkningen ska få tillbaka sin livsbalans, men att detta är ett komplicerat krav som innebär stora förändringar. Enligt George et al. (2009, s. 199) utgör implementerandet av policys en fundamental roll i turismutveckling. Författarna påpekar även att särskilda turistpolicys måste inkluderas i allmänna policys för att kunna bibehålla välmående hos lokalbefolkningen. Enligt majoriteten av intervjupersonerna saknas det dock tydliga riktlinjer från nationalparkens håll. Samtidigt som flertalet intervjupersoner påtalar att nationalparken brister i ansvarstagandet för turistflödena, menar Matteo Perrone (2017-04-26) att dessa brister inte ligger i deras händer att åtgärda, men att det finns en god dialog mellan parken och kommunerna för att lösa problemet. Dock uttrycker flera intervjupersoner motsatsen: "There is basically a gap in the communication. The national park communication is chaos." (butiksägare 2017-04-26). "There is no communication .../ I think it's not just the park, it's the government and the park..." (Brenda Crane 2017-04-27). "I can only speak for Vernazza, but there is not really any communication /---/ We cannot carry more tourists /---/ but they don't listen to us" (Patricia Gubler 2017-04-27).

4.3 Okontrollerad trängsel

Under samtliga av våra intervjuer framkom, som tidigare nämnts, problematiken kring de stora turistmassorna. Dock fanns det skilda åsikter kring vilken påverkan massorna har samt om destinationen nått sin maxgräns eller inte. Butiksägaren (2017-04-26) beskriver hur turismen i Cinque Terre utvecklats utan kontroll och att det nu är ett spinnande hjul som ingen vet hur de ska kunna stoppa. Dessutom har destinationen en begränsad yta för lokalbefolkning och turister att röra sig på och enligt butiksägaren finns det ingen plan för att hantera detta problem. Att turismens negativa effekter vanligtvis är ett resultat av okontrollerad turism i områden med begränsad kapacitet är något som Malik och Bhat (2015), O'Reilly (1986), Sharma (2016) och Vujko et al. (2017) poängterar. Vidare menar Navarro Jurado et al. (2013, s. 2) att utan planering och kontroll över destinationens kapacitet riskerar platsen att överskrida sin bärighetskapacitet och de negativa effekterna kan skapa bestående skador på det lokala systemet. Under vår intervju med butiksägaren

(2017-04-26) uttrycker han flertalet gånger att Cinque Terre är på väg att nå gränsen för när destinationen inte kan ta emot fler besökare och att platsen inom snar framtid kommer att kollapsa.

Representanterna på kommunen i Riomaggiore är alla överens om att det för platsens överlevnad krävs ett system för att beräkna och lokalisera turisterna och därmed kunna hantera massturismen (Fabrizia Pecunia, Gianni Capellini & Vittoria Capellini 2017-04-26). Bärighetskapacitet är ett verktyg för att skydda destinationer från överexploatering och resultera i att turismen får så låg negativ påverkan som möjligt (Cimnaghi & Mussini 2015; Sharma 2016; Vujko et al. 2017; Zelenka & Kacetl 2014). Bärighetskapacitet är även ett verktyg som är lämpligt att tillämpa för skyddade områden, kulturarv och destinationer med naturliga attraktioner och stora mängder turister. Cinque Terre faller under dessa kategorier och bärighetskapacitet kan således vara en metod för att reglera besöksflödet, planering, kontroll och utvärdering av turistaktiviteter för att i sin tur utgöra en grund för implementering av hållbar turism.

Matteo Perrone (2017-04-26) talar om att turistdestinationer har två olika bärighetskapaciteter, dels den fysiska, dels turisternas tillfredsställelse. Den fysiska bärighetskapaciteten är den som nationalparken fokuserar på och i nuläget försöker mäta. Samtidigt säger Matteo Perrone personligen att tillfredsställelsen för de som kommer till Cinque Terre för att vandra är låg och i den aspekten har platsen nått sin bärighetsgräns. Vid frågan om en tredje aspekt, lokalbefolkningens tillfredsställelse, anser Matteo Perrone som tidigare nämnts att det inte finns någon i området som inte gynnas av turismen samt att denna aspekt inte rör nationalparken. Detta är dock något som övriga intervjupersoner motsäger. Patricia Gubler exemplifierar hur lokalbefolkningen inte känner att de får plats i sina egna byar längre:

I spoke to a man on the train today who said that the only place he can go to, outside of his home, is the sports club because there can only people who are members go /.../ (Patricia Gubler 2017-04-27)

Likaså berättar Matteo Perrone (2017-04-26) om problemen med att tågen blir försenade på grund av de stora massorna och hur detta påverkar hans restider till och från jobbet då rälsarna inte är konstruerade för att hantera så många människor. Även butiksägaren (2017-04-26) beskriver problemen med bussarna och hur områdets vägar inte är byggda för den mängd bussar som besöker destinationen varje dag. O'Reilly (1986, s. 254) beskriver kapacitet som det antal besökare en destination kan ta emot. Dock menar författaren att bärighetskapacitet är mer komplext än så. För Cinque Terre är bärighetskapaciteten svår att avgöra. Flertalet intervjupersoner talar om den fysiska

kapaciteten samtidigt som Gianni Capellini (2017-04-26) säger att det viktigaste för platsen är befolkningens välmående. Detta är även två faktorer som går samman. Att transportmedlen har nått sin gräns och inte kan hantera en större ökning av turister går under den fysiska bärighetskapaciteten samtidigt som det påverkar det vardagliga livet för många som bor och jobbar i området som måste använda sig av exempelvis tåget dagligen. I detta fall blir det därmed svårt att skilja på de olika aspekterna av bärighetskapacitet. Således varierar destinationers kapacitet och för att finna en balans måste både turisternas, destinationens och dess befolknings karaktär beaktas (O'Reilly 1986, Zacarias et al. 2011).

Den ovannämnda komplexiteten som bärighetskapacitet innebär förklaras vidare av Patricia Gubler (2017-06-27) som hävdar att kapaciteten inte hade överskridits om inte kryssningsturismen och bussturisterna hade hittat till Cinque Terre. Tidigare begränsades turismen till antalet bäddar som fanns i byarna, men med de nya möjligheterna att ta sig till Cinque Terre har platsens kapacitet överskridits. Således anser Patricia Gubler att platsens bärighetskapacitet är det antal besökare de har möjlighet att ha boende per dag. Hon exemplifierar detta genom att säga: "You know, in one cruise ship there are as many tourists as residents in the whole Cinque Terre area. And when we have two cruise ships it's..." (Patricia Gubler 2017-04-27). I motsats till detta anser Stefano Nicora (2017-04-27) att Cinque Terre har möjligheten att hantera alla dessa människor trots att de har några toppar då det är för många. Han fortsätter beskriva hur turisterna ger liv och glädje till byarna samtidigt som han förstår att turistantalet är för stort:

If you think, we are only 1 200 people living in Monterosso. For Easter, there were probably 12 000 tourists. So, it's like to say in Rome there are 2 million people living and for the day there were 15 million people visiting (Stefano Nicora 2017-04-27)

Majoriteten av intervjupersonerna anser att en begränsning är början på destinationens framtid som en mer hållbar destination. Simone Castiglione och Pall Forloney (2017-04-26) talar om att det krävs begränsningar och restriktioner för turisterna för att Cinque Terre som levnadsort ska kunna överleva. Likaså anser Patricia Gubler och Daniele Moggia (2017-04-27) att Cinque Terres utveckling inte är hållbar och en begränsad tillgänglighet är ett måste.

Lindberg et al. (1996, s. 463) lyfter fram sju kriterier för hur bärighetskapacitet kan användas som verktyg för hållbar utveckling. Många av dessa handlar om överenskommelse bland de människor som befinner sig inom området. Under intervjuerna med de privata aktörerna framkom att kommunikationen mellan offentligt och privat var nästintill obefintlig vilket gör det svårt att komma

överens om vad som är ett önskat socialt tillstånd, vilken toleransnivån är, vilken social påverkan turistantalet har samt hur turismen ska begränsas. Dock framkom det under intervjuerna att det finns en önskan om dialog för att tillsammans komma fram till en bärighetsgräns och en gemensam plan för en framtida socialt hållbar destination. Som O'Reilly (1986, s. 258) beskriver kan bärighetskapacitet användas för att finna en kritisk tröskelgräns att ta hänsyn till, en gräns som Cinque Terre som destination behöver ta fram.

Under intervjuerna framkom en önskan om att begränsa dagsturisterna och inte de turister som väljer att bo i Cinque Terre. Lindberg et al. (1996, s. 463) beskriver innebörden av det fjärde kriteriet där turistnivån måste ha större fokus än exempelvis turisternas beteende för att säkerställa effekterna. Då intervjupersonerna som tidigare nämnt, exklusive Matteo Perrone, ansåg att det var en skillnad på vilka turister de ville begränsa och inte, på grund av turisternas beteende, blir det motsägande för att bärighetskapacitet är ett användbart verktyg för destinationens hållbarhetsutveckling. Trots detta talar samtliga intervjupersoner om att destinationen är nära sin kapacitetsgräns och att en begränsning måste ske.

Det sjunde kriteriet innebär att vinsten för insläppta turister måste vägas mot förlusten för exkluderade turister (Lindberg et al. 1996, s. 463). Pall Forloney (2017-04-26) anser att en begränsning bör göras för de turister som besöker Cinque Terre enbart över dagen. Detta är även något som butiksägaren (2017-04-26), Patricia Gubler (2017-04-27) och Stefano Nicora (2017-04-27) belyser då dessa turister inte bidrar ekonomiskt till platsen i den utsträckning som de som övernattar i byarna gör. Dessa intervjupersoner anser att det inte innebär någon större ekonomisk förlust att begränsa dagsturisterna vilket därmed uppfyller det sjunde kriteriet för att bärighetskapacitet kan användas för hållbarhetsutveckling i Cinque Terre.

4.3.1 En förändrad attityd

Enligt Patricia Gubler (2017-04-27) och Vittoria Capellini (2017-04-26) har attityden gentemot turisterna förändrats med tiden. När de första turisterna kom uppmuntrades detta av lokalbefolkningen, medan många nu ändrat åsikt. Detta är något som Buckley (2006, s. 73) beskriver som vanligt på platser där turismen närmar sig bärighetsgränsen. Likaså förklarar Doxey (1975) hur relationen mellan lokalbefolkningen och turister kan definieras genom irritationsnivån hos befolkningen, något som tenderar att förändras över tid och följer en cykel liknande Butlers

destinationslivscykel. Denna irritationsnivå är beroende av turistvolymen och de hot som den innebär för livskvaliteten på värddestinationen (ibid.).

Som tidigare nämnts har intervjupersonerna talat om olika bärighetsgränser. Den sociala bärighetsgränsen innebär att attityden och toleransnivån hos lokalbefolkningen sätter gränserna för turismutvecklingen (Saveriades 2000, s. 149). Simone Castiglione (2017-04-26) uttrycker att attityden gentemot turismen varierar hos lokalbefolkningen vilket gör det svårt att mäta den sociala bärighetsgränsen. Detta är även något som Matteo Perrone (2017-04-26) påpekar; "It is not easy to measure and to make a crossmatch between negative and positive because it is absolutely personal. Vidare menar Simone Castiglione (2017-04-26) att den lokalbefolkning som tjänar pengar på turismen är de som uppskattar den mest. Detta är även något som Buckley (2006, s. 73) påpekar och som skapar svårigheterna i att mäta den sociala bärighetsgränsen.

Trots Saveriades (2000, s. 149) uttryck om att lokalbefolkningens attityd sätter gränserna för turismutvecklingen var det flertalet av våra intervjupersoner som ansåg att så inte är fallet i Cinque Terre. Brenda Crane uttrycker vid frågan om vad privata och offentliga aktörer kan göra för att utveckla Cinque Terre till en socialt hållbar destination: "Together would be first, if the National Park would actually collaborate and listen." (Brenda Crane 2017-04-27). Som tidigare nämnts är den politiska situationen i Italien en grund till en del av den problematik som uppstått i Cinque Terre. Både Simone Castiglione (2017-04-26) och butiksägaren (2017-04-26) anser att politikerna och främst nationalparken inte lyssnar eller tar hänsyn till lokalbefolkningens åsikter, vilket resulterar i en låg påverkningsgrad för lokalbefolkningen på turismens utveckling i området. Daniele Moggia uttrycker hur STL till största del styrs av politiker:

Our STL is a society, but it's not so considered, we don't have power. Because we have a board, it's composed by the National Park by 66 percent and each municipality of Cinque Terre have eight percent each. The total of the public is 90 percent. Then it's just ten percent represented by the private. (Daniele Moggia 2017-04-27)

Således har politikernas agerande större påverkan på turismens begränsning, eller snarare obefintliga begränsning, än lokalbefolkningens toleransnivå.

4.4 Cinque Terres framtida hållbarhetsstrategier

Ovan beskrevs problematiken kring Cinque Terres bärighetskapacitet samt hur denna kan användas för att utveckla en mer hållbar destination. Utöver att nämna bärighetskapacitet och en begränsning av turistflödet nämnde intervjupersonerna andra strategier för att stärka den sociala hållbarheten. Dessa strategier kommer nu att analyseras.

4.4.1 Management

Som tidigare nämnts har bärighetskapacitet och destinationslivscykeln en koppling. Enligt Martin och Uysal (1990, s. 329) är det omöjligt att definiera bärighetsgränsen utan uppfattning om destinationens nuvarande livscykelns fas då dessa löper dynamiskt. Butiksägaren (2017-04-26) hävdar att turismen i Cinque Terre har utvecklats utan kontroll. På grund av denna snabba och okontrollerade utvecklingen har det varit svårt att urskilja de olika faserna och därmed hantera varje fas för en hållbar utveckling. Vidare menar Matteo Perrone (2017-04-26) att det är först nu som både nationalparken och kommunerna har börjat kartlägga turismen för att kunna hantera den framtida utvecklingen.

Butiksägaren (2017-04-26), Patricia Gubler (2017-04-27) och Stefano Nicora (2017-04-27) uttrycker alla att politikerna i Cinque Terre, inkluderande de tre kommunerna samt nationalparken, saknar en vision och därmed en plan för hur destinationen kommer att utvecklas i framtiden. Likaså menar Patricia Gubler (2017-04-27) att de strategier och idéer som tas fram idag kommer först att bli verklighet om två till tre år och resultatet av dem kommer ta ännu längre tid att få fram. Fabrizia Pecunia (2017-04-26) menar att Riomaggiore som kommun har få resurser och liten makt att påverka i förhållande till nationalparken. Likaså är majoriteten av intervjupersonerna överens om att det krävs en starkare och enig ledning för att utveckla en framtida vision och en strategi för att göra Cinque Terre till en socialt hållbar destination.

Butler (1980) och Martin och Uysal (1990) hävdar att destination management har en viktig roll för att hantera negativa effekter som en följd av ett felaktigt hanterande av livscykelns olika faser och bärighetskapacitet. Patricia Gubler talar om associationen Un Comunes syfte att sammanföra de tre kommunerna till en:

The association's aim is to create one unique municipality /---/ So then we think, first of all, you know these small communities, they don't have the clear tools for solving the problems that we have now /.../. We think if we are all together in one municipality we can organize better. (Patricia Gubler 2017-04-27)

Bland intervjupersonerna framkom olika åsikter kring detta initiativ. Butiksägaren (2017-04-26) anser att en sammanslagning av kommunerna inte är lösningen på problemen, men skulle kunna vara ett första steg mot ett starkare ledarskap och någon som har makten att sätta krav på nationalparken. Likaså uttrycker Stefano Nicora (2017-04-27) att genom sammanförandet av de tre kommunerna till en skulle de kunna undslippa nationalparken och pengarna som nu hamnar hos parken skulle kunna komma till den gemensamma kommunen istället. Detta skulle bidra till att mer pengar kan användas för utvecklandet av området och lokalbefolkningens välmående. Brenda Crane (2017-04-27) tror även att en gemensam kommun skulle kunna skapa mer transparens och förbättra kommunikationen mellan offentligt och privat. Dock är detta något som Simone Castiglione (2017-04-26) säger emot. Han tror snarare att en gemensam kommun skulle ge mindre makt i förhållande till andra politiska makthavare i området.

/---/ if you become one, you will have less power. Now there is the president of the National Park, the city of Levanto, the city of La Spezia and the three municipalities from here. So, if from three you become one, you are one against three and not three against three. (Simone Castiglione 2017-04-26)

Representanterna på kommunen i Riomaggiore tror dock på motsatsen (Fabrizia Pecunia, Gianni Capellini & Vittoria Capellini 2017-04-26). De tror att en kommun skulle utöka resurserna för att utveckla samhället samt skapa en större beredskap för att hantera turistutvecklingen.

4.4.2 En gemensam vision

Tidigare nämndes hur Cinque Terres politiker saknar en framtidsvision samt att det finns en önskan bland de privata aktörerna att utforma tydligare policys för turismutvecklingen med lokalbefolkningens välmående i åtanke. Enligt Martin och Uysal (1990, s. 332) är policys ett sätt att hantera turismen för att säkerställa en önskad position eller förbättra en oacceptabel. Patricia Gubler instämmer i detta påstående:

The only thing is to make the policies so people who live here has their life balance back. Regulations are the only answer! /.../ I think if you make regulations you're also giving more value to Cinque Terre. (Patricia Gubler 2017-04-27)

Matteo Perrone (2017-04-26) talar om att nationalparken i nuläget arbetar med att ta fram en ny masterplan. Den gamla utformades av den tidigare ordförande för parken som år 2010 blev fråntagen sin position på grund av korrupktion och felaktigt styre. Parkens dåvarande strategi ogiltigförklarades och sedan dess har parken inte implementerat någon ny framtidsplan. ”The masterplan is under

construction, but not finished.” (Matteo Perrone 2017-04-26). Detta visar på brist på ledarskap och strategier för Cinque Terres utveckling. ”We need real rules, for the country, for the city and also for, you know, the tourist industry, regulations.” (Simone Castiglione 2017-04-26). Detta kan jämföras med det George et al. (2009, s. 199) uttrycker om att politik är en av de mest fundamentala aspekterna av turism. Polycys är en reflektion av den politiska miljön, värderingar och ideologier, fördelning av makt och processerna för beslutsfattande. Brenda Crane talar även om problematiken Italien har med implementering av nya strategier och regler och vikten av intern marknadsföring:

My personal experience with Italy, and this is coming from an American though, I’ve always found that Italy has a hard time implementing things, I think there are maybe a lot of great ideas, a lot of talk, but I’ve hardly seen anything implemented. (Brenda Crane 2017-04-27)

Enligt Brenda Crane (2017-04-27) är det inte enbart av vikt att utveckla strategier utan även att skapa tydliga processer för hur implementering ska ske för att alla i området ska kunna förstå och anpassa sig till förändringen. Detta uttalande kan jämföras med vad Azizpour och Fathizadeh (2016) och Pjerotić et al. (2016) påtalar om att implementering av polycys kräver support från både offentliga och privata aktörer. Martin och Uysal (1990, s. 332) beskriver att det aldrig är för sent för management att utforma och implementera strategier, men som majoriteten av intervjupersonerna uttryckte krävs det åtgärder nu för att destinationen inte ska kollapsa. George et al. (2009, s. 212ff.) förklarar även hur polycys måste inkludera hela samhället för att utveckla lokal kontroll över utveckling och livskvalitet på en lokal nivå.

4.4.3 Samarbete och kommunikation

Utöver bristen på management lyfter privatpersonerna även upp brister i kommunikation och samarbete mellan offentliga och privata aktörer. Alessandro Cinque (2017-04-27) svarar skarpt nej på frågan om det finns ett samarbete med kommunerna och nationalparken. Likaså påpekar Stefano Nicora (2017-04-27) det bristande samarbetet och att resurserna inte räcker till för att värna om lokalbefolkningens välmående. Vittoria Capellini (2017-04-26) talar om att kommunen i Riomaggiore försöker samarbeta med privata aktörer, men att det är svårt. Samtidigt uttrycker hon vikten av att de måste arbeta tillsammans för Cinque Terres framtid. Även Patricia Gubler (2017-04-27) säger att det inte sker mycket samarbete mellan offentliga och privata sektorer, men att det finns hopp om att en gemensam kommun ska underlätta och utveckla samarbetet. Detta kan jämföras med vad Chakrabarty (2016, s 257) och Swarbrooke (1999, s. 263) skriver om hur samarbete och ett starkt ledarskap krävs för att kunna utveckla mer hållbara former av turism. Samverkan är således ett sätt

att arbeta fram strategier, policys och gemensamma mål för att skapa en ömsesidig uppfattning om destinationens bärighetskapacitet och utveckling (Azizpour och Fathizadeh 2016; Pjerotić et al. 2016).

Daniele Moggia och Stefano Nicora arbetar båda för två organisationer vars syfte är att stärka privata turismaktörers roll i Cinque Terre. Dock menar båda att de varken har resurserna eller makten att rent konkret göra förändringar (Daniele Moggia 2017-04-27; Stefano Nicora 2017-04-27). Samtidigt uttrycker Stefano Nicora (2017-04-27) att det saknas engagemang från lokalbefolkningen. Detta tror Brenda Crane (2017-04-27) ligger till grund i den italienska politiken, att italienare inte känner ett förtroende för att politikerna ska lyssna till deras åsikter. Lokalbefolkningen har antingen gett upp eller samarbetar privat utan politikernas vetskap då de är oroliga för att de skulle stoppa denna samverkan (Brenda Crane 2017-04-27). Även butiksägaren ger exempel på hur samarbete sker inofficiellt mellan privatpersoner i byarna:

In the beginning the National Park thought that we organised a race, they didn't understand exactly what was going on. So, we found a way to have some help from the National Park, sort of. We came and the National Park said "You want to organise a race? It's not a problem". We organised a race, then we started to put people together and the National Park didn't like that and then the second year the National Park said "Okay, you need to tell us everything you are going to do and we need to control everything". /---/ So, they just want to keep control over the race when they understood that many people were involved and the community got together. The same idea is a sort of, an idea to have one municipality. (Butiksägare 2017-04-26)

Samarbete finns således mellan ett flertal privata aktörer och både privata och offentliga intervjupersoner uttrycker att samarbete är av största vikt för Cinque Terres överlevnad.

4.4.4 Marknadsföring

Marknadsföringen av Cinque Terre var ytterligare ett ämne som berördes under intervjuerna. Matteo Perrone (2017-04-26) menar att allt influeras av marknadsföring samtidigt som butiksägaren (2017-04-26) hävdar att Cinque Terre marknadsförs med fel fokus. På grund av ett felaktigt fokus kommer turister i överflöd för att besöka Cinque Terre vilket, som tidigare nämnts, har negativ inverkan på det sociala livet hos lokalbefolkningen (butiksägaren 2017-04-26). Intervjupersonerna lyfter fram olika strategier för marknadsföringen i Cinque Terre. Birgit Maddox (2017-04-26) och butiksägaren (2017-04-26) betonar att Cinque Terres marknadsföring bör byta fokus och visa platsens ursprungliga attraktionskraft såsom de lokala produkterna och den unika naturen. Birgit Maddox ger exempel på hur marknadsföringen kan skapa problem för en plats och dess omgivning:

I'm from California and we have an area in Big Sur that was a real secret. Something was posted on TripAdvisor, something like the second most beautiful beach in the world and so many people started to come. It's just a little one-way road and to come in, two cars can't pass each other and this is a disaster now. And the marketing is one of the causes. /.../ it's similar here. Marketed in the wrong way. (Birgit Maddox 2017-04-26)

Vidare talar butiksägaren (2017-04-26), Daniele Moggia och Patricia Gubler (2017-04-27) om de-marketing. Enligt Swarbrooke (1999, s. 29f.) innebär de-marketing att destinationer försöker minska turisternas efterfrågan för platsen. ”We need to talk about how steep it is, how difficult it is to make wine and how important it is to drink local wine.” (butiksägaren 2017-04-26). Även Daniele Moggia (2017-04-27) påpekar vikten av att lyfta fram den svåra terrängen och de smala vägarna för att avskräcka de som inte kan röra sig i denna miljö från att åka dit. Det handlar återigen om att locka de ”rätta” turisterna och minska efterfrågan hos de som inte är intresserade av Cinque Terres kultur och naturliga resurser.

At this stage I can say that I wouldn't make any marketing anymore for Cinque Terre for the next five years. Because it needs to fall out of all bucket lists. We don't need this anymore. (Patricia Gubler 2017-04-27)

Swarbrooke (1999) menar att de-marketing kan vara en strategi för en destination att påverka efterfrågan och därmed förhindra att bärighetsgränsen överstigs och samhället riskerar negativa effekter. Som tidigare nämnts är detta en önskan hos majoriteten av intervjupersonerna.

4.4.5 Teknologi

Medan marknadsföring är ett sätt att minska efterfrågan för Cinque Terre tror Daniele Moggia (2017-04-27) att teknologi är en lösning för att kunna begränsa turistflödet väl på plats. Både Daniele Moggia (2017-04-27) och Matteo Perrone (2017-04-26) förklarar innebörden i ett projekt som nationalparken genomför vilket innebär ett försök i att mäta antalet turister som rör sig på vandringslederna. Detta projekt är starten för att kunna göra beräkningar för vad områdets natur har för bärighetskapacitet.

I sin tur berättar Gianni Capellini (2017-04-26) om ett initiativ från kommunen i samarbete med universitet i Genua. Detta samarbete innebär utveckling av en plattform där researrangörer måste registrera sina busslaster som ett steg mot att begränsa antalet bussresenärer som kan besöka Cinque Terre dagligen. Denna plattform ska fungera som ett reserveringssystem för att på så sätt få mer

kontroll över turistflödet. Swarbrooke (1999, s. 30) beskriver att förbokade biljetter är en strategi för bärighetskapacitet och utvecklandet av en hållbar destination. Patricia Gubler (2017-04-27) menar att teknologi skapar förutsättningar för att kunna kontrollera turismen vilket är ett behov för Cinque Terres överlevnad. Plattformen kan fungera som ett trafikljus där grönt signalerar få besökare och rött att Cinque Terre inte kan ta emot fler. Vid rött ljus får de som vill göra ett besök välja en annan dag (Daniele Moggia 2017-04-27). Vidare talar Vittoria Capellini (2017-04-26) om försök att lokalisera och kartlägga turisternas rörelsemönster för att kunna sprida ut turisterna. Genom wifi ska turisterna kunna registreras för att framförallt guider, men i framtiden även enskilda turister ska kunna anpassa sitt besök efter vart det finns minst antal besökare så att alla inte befinner sig på samma plats samtidigt. Genom teknologiska innovationer kan därmed Cinque Terre både begränsa och sprida ut turisterna i området (Gianni Capellini 2017-04-26).

4.4.6 Events och aktiviteter

Brenda Crane (2017-04-27) påtalar att det finns mängder med små saker som kan göras i Cinque Terre för att förbättra situationen. Ovan har strategier nämnts som kräver stora resurser och omstrukturering av både samhälle och politisk struktur, men Brenda Crane menar att det även finns andra alternativ som inte kan påverka i lika stor grad, men ändå göra en viss skillnad. Samtliga intervjupersoner pratar passionerat om det lokala kvalitetsvinet Sciacchetrà som är en del av deras stolta kulturarv och något de alla skulle vilja framhäva. Som det ser ut idag är det många turister som inte vet om att det odlas och har odlats i årtusenden i Cinque Terre. Pall Forloney (2017-04-26) berättar att många turister inte har någon kunskap om platsen de reser till. "People think the villages are islands and ask us if we are going to all the five islands." (Alessandro Cinque 2017-04-27).

Vidare anser Pall Forloney (2017-04-26) och Alessandro Cinque (2017-04-27) att utbildning av turisterna behövs för platsens hållbara utveckling och framförallt för bevarandet av kultur och historia. Alessandro Cinque påtalar att det kan räcka med informationsskyltar och Brenda Crane (2017-04-27) föreslår att det ska finnas ett bredare utbud av aktiviteter som inkluderar utbildning om platsens kultur och historiska arv. Matteo Perrone (2017-04-26) talar om ett projekt med gratis guide turer för de som köper ett Cinque Terre Card. Detta projekt ska vara inne på sitt andra år och ge besökare möjlighet att gå på guide turer till vinodlingar, källare och vinprovningar. Enligt Matteo Perrone finns det ett schema för dessa turer så att besökarna kan få tal del av Cinque Terres stolthet. Idén faller under vad Brenda Crane (2017-04-27) uttrycker som enklare aktiviteter för att öka kunskap, men också skapa nya aktiviteter för att locka den typ av turister de önskar i området.

Vad gäller utbildning talar Vittoria Capellini (2017-04-26) om vikten att även utbilda lokalbefolkningen och att allting har en början i skolan. Vidare anser hon att det krävs resurser för att barnen ska få lära sig om sitt eget arv för att kunna bevara detta. Dessutom anordnar kommunen i Riomaggiore event baserade på Cinque Terres kulturarv och inkluderar alla byarna. Under eventet sker teaterföreställningar som arrangeras för lokalbefolkningen. Dock menar hon att turisterna är varmt välkomna och tror det hade stärkt relationen och förbättrat attityden mellan turister och lokalbefolkning om de hade kunnat interagera under eventet (Vittoria Capellini 2017-04-26).

Som tidigare beskrivits så anordnar butiksägaren tillsammans med andra privata aktörer i Cinque Terre ett lopp för att stärka gemenskapen. Brenda Crane (2017-04-27) tycker detta event är en fantastisk idé och påpekar att Cinque Terre behöver fler aktiviteter av denna sort för att lokalbefolkningen ska kunna få tillbaka en del av sitt samhälle som just nu tillhör turisterna. Samtidigt anser Brenda Crane att turisterna behöver bli mer inkluderade i lokalbefolkningens liv och arbete. En strategi för detta skulle kunna vara att låta turisterna hjälpa till att restaurera kallmurarna (Alessandro Cinque 2017-04-27). Denna idé bygger på att kallmurarna håller på att rasa vilket skapar jordskred och att det inte finns resurser till att restaurera alla. Turister skulle då kunna erbjudas exempelvis mat och vin för upplevelsen att få vara med att återbygga murar som från början byggdes för 2 000 år sedan. Detta skulle skapa en mer hållbar miljö samtidigt som turisterna får lärdom om Cinque Terres historia och lokalbefolkningen får nytta av turisterna på mer än bara ett ekonomiskt sätt (Alessandro Cinque & Brenda Crane 2017-04-27). Dessa aktiviteter kräver dock att turisterna har tid och intresse för att stanna mer än en dag i Cinque Terre och återigen kan vi koppla tillbaka till att Cinque Terre har olika typer av turister där dagsbesökarna anses vara det största hotet mot Cinque Terre som turistdestination och bostadsort.

5. Slutdiskussion

Den huvudsakliga frågeställningen som uppsatsen ämnat besvara är: *”Hur arbetar offentliga och privata aktörer strategiskt i Cinque Terre för att hantera och åtgärda destinationens sociokulturella hållbarhet?”*.

Analysen visar tydlig problematik kring trängsel och överbelastning i Cinque Terres samtliga byar. Ett genomgående mönster påträffades efter samtal med både offentliga och privata aktörer som beskrev att enbart ”rätt” sorts turism i rätt mängd är önskad. Den masssturism som exploderat i Cinque Terre i form av dagsturister ses inte som den rätta och bidrar med negativ påverkan på lokalbefolkningens sociala liv. Bland de negativa sociala effekterna påträffades bland annat utflyttning, frustration och uppgivenhet. Flertalet intervjupersoner uttryckte även hur kulturen försvinner och att kontrollen över Cinque Terre har hamnat i turisternas händer. Dessutom har turismen en hög påverkan på miljön och destinationens naturliga karaktärsdrag är på väg att förstöras. Vidare känner sig lokalbefolkningen varken omhändertagna eller lyssnade på av kommunerna och nationalparken och de upplever en bristande kommunikation i området. Bristen på kommunikation grundar sig i avsaknad av tydliga policys och riktlinjer för destination management. Det finns således ett policygap som skapar både politisk och social splittring. Av det empiriska materialet framkom även att ett ekonomiskt läckage och ett politiskt gap gör det svårt att finna resurser för att stödja strategier och åtgärder för ökad hållbarhet.

Utifrån empirimaterialet framgår det i analysen att det inte finns tydliga strategier för ökad social hållbarhet på destinationen. Detta är en följd av bristande samarbete mellan offentliga och privata aktörer. De privata aktörerna lyfte fram flera idéer och strategier som ökar samarbete dem emellan för att gynna den lokala ekonomin samt stärka gemenskapen. Dock påstår samtliga intervjupersoner att samarbete mellan offentligt och privat är kritiskt för fortsatt utveckling av destinationen och åtgärder krävs nu för att bedriva hållbar turismutveckling i framtiden. Vidare menar de offentliga aktörerna att strategier och åtgärder för att hantera destinationens bärighetskapacitet och sociala hållbarhet är under konstruktion och för nationalparkens del är utvecklingen av deras nya strategiplan avgörande för framtiden.

Studien resulterade i att bärighetskapacitet är ett komplext begrepp med flera aspekter att ta hänsyn till och som även har en individuell betydelse, vilket innebär att en destination behöver ha tydliga regleringar och en gemensam vision för att hantera detta fenomen. Det massfenomen som visar sig i Cinque Terre är starkt kopplat till platsens bärighetskapacitet då turismen vuxit utan en vetskap om

platsens kapacitet. Utifrån resultaten av studien framgår att begränsningar av besökare är en strategi för att minska överbelastning och således förbättra den sociala situationen. Teknologisk utveckling blir därmed en viktig del i detta arbete då applikationer kan hjälpa destinationen att beräkna påverkan och därmed utveckla nya strategier för att minska negativa effekter. När en destination är medveten om turismens påverkan kan de utforma regleringar för det maximala antalet tillåtna turister på platsen för att följaktligen hålla sig inom sin bärighetskapacitet. Digitala boknings- och biljettsystem är alternativ för att både kartlägga och kontrollera antalet besökare. Dock krävs en gemensam vision hos makthavare för att kunna definiera sin bärighetskapacitet och det önskade tillståndet på destinationen. Således har politiker och offentliga organisationer en påverkan för social hållbarhet. Detta kräver ett starkt ledarskap samt förtroende från befolkningen för att makten och resurserna nyttjas på bästa sätt.

Vidare visar undersökningen vikten av att förstå följderna av marknadsföring. Att marknadsföra en plats felaktigt kan leda till att en destination, som i Cinque Terres fall, överskrider sin bärighetskapacitet på ett okontrollerat sätt. Genom att utveckla strategier för de-marketing kan destinationer som befinner sig i en okontrollerad överbelastning av turister minska efterfrågan. En minskad efterfrågan underlättar således för destinationens arbete med social hållbarhet. Dock är det även viktigt att se marknadsföring från ett internt perspektiv där implementering av nya regleringar och åtgärder måste marknadsföras tydligt för att alla på destinationen ska förstå och kunna anpassa sig till förändringar.

Att alla turister inte befinner sig samtidigt på samma plats är ytterligare en aspekt av att hantera bärighetskapacitet. När turisterna trängs på en plats skapar detta större belastning för dels de naturliga resurserna, men även lokalbefolkningen som har svårt att ta sig fram. Genom att sprida ut turisterna på destinationen blir koncentrationen mindre och befolkningen kan således uppleva att kapaciteten är större och att turismen därmed får en mindre påverkan på den sociala hållbarheten. Detta kan göras genom att utveckla fler aktiviteter runtom destinationen för turisterna, utbilda guider om destinationens utformning och kapacitet samt utveckla teknologiska hjälpmedel där både guider och individuella turister kan följa flödena och därmed välja de platser där det för tillfället befinner sig färre besökare. Likaså är det viktigt att lokala aktiviteter tillägnas lokalbefolkningen för att säkerställa bevarandet av kultur och gemenskap och därmed stärka den sociala hållbarheten på destinationen. Sammanfattningsvis är det av stor vikt att en destination tar hänsyn till alla olika aspekter av bärighetskapacitet för att utveckla hållbarhetsstrategier då existerande problematik

hänger samman. Att inte ta hänsyn till en destinations bärighetskapacitet kan leda till att turismen förstör vad besökarna ursprungligen kom för att se.

Genom att lyfta fram strategier för hur en småskalig destination med begränsad kapacitet kan använda sig av bärighetskapacitet som ett verktyg för hållbar turismutveckling har denna studie bidragit med en ökad förståelse för vikten av implementering av policys. Det har redogjorts för strategier för att hantera de negativa sociala effekterna av överexploaterad turism. Vidare har studien visat att kommunikation och samarbete mellan offentliga och privata aktörer är ett krav för att finna den sociala bärighetskapaciteten. Likaså är detta samarbete av vikt för att finna balansen mellan destination och bostadsort. Slutsatserna hade möjligtvis blivit annorlunda om fler personer inom målgruppen deltagit i undersökningen vilket leder in på förslag till framtida forskning.

Uppsatsens syfte var att bidra med strategier för hur en destination med utvecklad massturism kan hantera kapacitetsproblem för att skapa en framtida hållbar destination. Genom en studie i Cinque Terre, en väletablerad destination i mognadsfas, har syftet besvarats och slutsatser har gett en indikation på vikten av policys och en definierad bärighetskapacitet. Då vår studie utgått från ett exemplifierande fall hade vidare forskning kunnat gjorts på fler destinationer, förslagsvis där turismen ännu inte nått sin fulla kapacitet för att således visa på proaktiva strategier istället för reaktiva som är fallet för vår studie. Att vår studie gjorts på ett empiriskt område minskar dess generaliserbarhet. Dock lyfter intervjupersonen Matteo Perrone (2017-04-26) fram hur de samarbetar med andra destinationer i liknande situation som råder i Cinque Terre, vilket visar på att resultaten av studien även skulle kunna användas för andra destinationer. Dock innebär den italienska politiken ytterligare ett hinder för studiens generaliserbarhet då få andra länder har samma politiska system.

Vidare visade resultaten av studien på politikens inverkan på turismutveckling och således hade ytterligare fördjupning kunnat göras genom att analysera hur politiska organ kan arbeta för att bättre kunna kontrollera turismen och inte bara se till ekonomisk vinning.

6. Referenser

- Alvehus, J. (2013). *Skriva uppsats med kvalitativ metod: En handbok*. Stockholm: Liber.
- ANSamed. www.ansamed.info (läst 2017-04-03)
- Azizpour, F. & Fathizadeh, F. (2016). Barriers to collaboration among tourism industry stakeholders. Case study: Mashhad Metropolis. *Almatourism*, 7. (13), 48-65.
- Boissevain, J. (1996). *Coping with Tourists: European reactions to Mass Tourism*. Providence: Berghahn Books.
- Bramwell, B. (2004). Mass tourism, diversification and sustainability in southern Europe's coastal regions. I Bramwell, B. (ed.), *Coastal mass tourism: diversification and sustainability in southern Europe* (pp. 1-31). Clevedon: Channel View Publications. [Elektronisk resurs].
- Brown, F. (1998). *Tourism Reassessed: Blight or blessing?*. Oxford: Butterworth Heinemann.
- Bryman, A. (2011). *Samhällsvetenskapliga metoder*. Stockholm: Liber.
- Buckley, R. (2006). Life Cycles and Carrying Capacities in Tourism. *Tourism Recreation Research*, 31. (2), 73-74.
- Buswell, R. J. (2011). *Mallorca and tourism: history, economy and environment*. Bristol: Channel View Publications.
- Butler, R. W. (1980). The concept of a tourist area cycle of evolution: implication for management of resources. *Le Geographie Canadien*, 24. (1), 5-12.
- Butler, R. W. (2007). Sustainable tourism: A state-of-the-art review. *Tourism Geographies*, 1. (1), 7-25.
- Chakrabarty, A. K. (2016). Negative Social Aspects of Tourism and Sustainable Development: An Empirical Study. *Journal of Economics and Business Research*, 22. (1), (2016), 253-271.
- Change. www.change.org (läst 2017-04-03).
- Cinnaghi, E. & Mussini, P. (2015). An application of tourism carrying capacity assessment at two Italian cultural heritage sites. *Journal of Heritage Tourism*, 10. (3), 302-313.
- Cinque Terre National Park. www.parconazionale5terre.it (läst 2017-04-18).
- Città della Spezia. www.cittadellaspezia.com (läst 2017-04-03).
- Dempsey, N., Bramley, G., Power, S. and Brown, C. (2011). The social dimension of sustainable development: Defining urban social sustainability. *Sustainable Development*, 19. (5), 289–300.
- Doxey, G. (1975). A causation theory of visitor-resident irritants: Methodology and research inferences. *The sixth annual conference*. 195-198.

Erol, D. (2012). Protecting Social and Cultural Identity in Sustainable Tourism: The Case of Gökçeada, Turkey. I Hyde, K. F., Ryan, C. & Woodside, A. G. (red.) *Field Guide to Case Study Research in Tourism, Hospitality and Leisure* (ss. 345-368). Bringley: Emerald Group Publishing Limited. [Elektronisk resurs].

La Repubblica. www.genova.repubblica.it (läst 2017-04-03).

George, W. E., Mair, H. & Reid, D. G. (2009). *Rural Tourism Development - Localism and Cultural Change*. North York: Channel View Publications.

Gössling, S. (2011). *Carbon Management in Tourism: mitigating the impacts on climate change*. London: Routledge.

Hannam, K. & Knox, D. (2010). *Understanding tourism: A critical introduction*. London: SAGE.

Hui, C. (2005). Carrying capacity, population equilibrium, and environment's maximal load. *Ecological Modelling*, 192. (1-2), 317-320.

The Italian Tribune. www.italiantribune.com (läst 2017-04-03).

Landguiden. www.ui.se/landguiden (läst 2017-05-10).

Lindberg, K., McCool, S. & Stankey, G. (1996). Rethinking Carrying Capacity. *Annals of Tourism Research*, 24. (2), 461-465.

Malik, M. I. & Bhat, M. S. (2015). Sustainability of tourism development in Kashmir - Is paradise lost? *Tourism Management Perspectives*, 1. (16), 11-21.

Mansperger, M. (1995). Tourism and Cultural Change in Small-Scale Societies. *Human Organization*, 54. (1), 87-94.

Martin, B. S. & Uysal, M. (1990). An examination of the relationship between carrying capacity and the tourism lifecycle: Management and policy implications. *Journal of Environmental Management*, 31. (4), 327-333.

Mrđa, A., Šćitaroci, B. B. O. & Carić, H. (2014). The importance of the concept of tourism carrying capacity for spatial planning: Previous research, development and methodological approaches. *Prostor*, 22. (2), 212-227.

Nationalencyklopedin. www.ne.se/uppslagsverk (läst 2017-05-10).

Navarro Jurado, E., Damian, I. M. & Fernández-Morales, A. (2013). Carrying Capacity model applied in coastal destinations. *Annals of Tourism Research*, 43. 1-19.

Navarro Jurado, E., Tejada Tejada, M., Almeida García, F., Cabello González, J., Cortés Macías R., Delgado Peña, J., Fernández Gutiérrez, F., Gutiérrez Fernández, Luque Gallego, M., Málvarez García, G., Marcenaro Gutiérrez, O., Navas Concha, F., Ruiz de la Rúa, F., Ruiz Sinoga, J. & Solís Becerra, F. (2012). Carrying capacity assessment for tourist destinations. Methodology for the creation of synthetic indicators applied in a coastal area. *Tourism Management*, 33. (6), 1337-1346.

- O'Reilly, A. M. (1986). Tourism carrying Capacity: Concept and issues. *Tourism Management*, 7. (4), 254-258. *Annals of Tourism Research*, 43. 1-19.
- Pjerotić, L., Rađenović, M. & Tripković-Marković, A. (2016). Stakeholder Colaboration in Tourism Destination Planning - The Case of Montenegro. *Economics (Bijeljina)*, 4. (1), 119-136.
- Ryen, A. (2004). *Kvalitativ intervju - från vetenskapsteori till fältstudier*. Malmö: Liber.
- Saarinen, J. (2006). Traditions of sustainability in tourism studies. *Annals of Tourism Research*, 33. (4), 1121–1140.
- Saveriades, A. (2000). Establishing the social tourism carrying capacity for the tourist resorts of the east coast of the Republic of Cyprus. *Tourism Management*, 21. (2), 147-156.
- Sayre, F. N. (2008). The Genesis, History and Limits of Carrying Capacity. *Annals of the Association of American Geographers*, 98. (1), 120-134.
- Scheyvens, R. (2011). The challenge of sustainable tourism development in the Maldives: understanding the social and political dimensions of sustainability. *Asia Pacific Viewpoint*, 52. (2), 148-164.
- Sharma, R. (2016). Evaluating total carrying capacity of tourism using impact indicators. *Global Journal of Environmental Science and Management*, 2. (2), 187-196.
- Smith, M. K. (2015). Tourism and Cultural Change. I Hall, M. C, Gössling, Stefan & Scott, D. (red.), *The Routledge Handbook of Tourism and Sustainability* (ss. 175-184). London: Routledge. [Elektronisk resurs].
- Swarbrooke, J. (1999). *Sustainable Tourism Management*. Wallingford: CABI.
- Travis, S. A. (2011). *PLanning for Tourism, Leisure and Sustainability: International Case Studies*. Oxfordshire: Marston Book Services Ltd.
- UNESCO. <http://whc.unesco.org> (läst 2017-04-03).
- Urry, J. & Larsen, J. (2011). *The Tourist Gaze*. London: Sage Publications Ltd.
- Viñals, M. J., Planelles, M., Alonso-Monasterio, P. & Morant, M. (2016). Recreational carrying capacity on small mediterranean islands. *Cuadernos de Turismo*. (37), 437-463 & 547-553.
- Vujko, A., Plavša, J., Petrović, M. D., Radovanović, M. & Gajić, T. (2017). Modelling of carrying capacity in National Park - Fruška Gora (Serbia) case study. *Open Geosciences*, 9. (1), 61-72.
- Weaver, D. (2006). *Sustainable Tourism: Theory and Practice*. Oxford: Elsevier.
- Zacarias, D. A., Williams, A. T. & Newton, A. (2011). Recreation carrying capacity estimations to support beach management at Praia de Faro, Portugal. *Applied Geography*, 31. (3), 1075-1081.
- Zelenka, J. & Kacetyl, J. (2014). The Concept of Carrying Capacity in Tourism. *Amfiteatru Economic*, 16. (36), 641-654.

Zolfani, S. H., Sedaghat, M., Maknoon, R. & Zavadskas, E. K. (2014). Sustainable tourism: a comprehensive literature review on frameworks and applications. *Economic Research*, 28. (1), 1-30.

Muntliga källor

Butiksägaren; butiksägare i Manarola. 2017. Intervju 26 april 2017.

Capellini, Gianni; turismansvarig vid kommunen i Riomaggiore. 2017. Intervju 26 april.

Capellini, Vittoria; kulturansvarig vid kommunen i Riomaggiore. 2017. Intervju 26 april.

Castiglione, Simone; butiksägare i Riomaggiore. 2017. Intervju 26 april.

Cinque, Alessandro; ägare av Angelo's Boat Tours. 2017. Intervju 27 april.

Crane, Brenda; ägare av Angelo's Boat Tours. 2017. Intervju 27 april.

Forloney, Pall; ägare av Trekgyud. 2017. Intervju 26 april.

Gubler, Patricia; vice ordförande för Un Comune Cinque Terre. 2017. Intervju 27 april.

Maddox, Birgit; guide för Trekgyud. 2017. Intervju 26 april.

Moggia, Daniele; ordförande för STL. 2017. Intervju 27 april.

Nicora, Stefano; ordförande för Pro Loco. 2017. Intervju 27 april.

Pecunia, Fabrizia; borgmästare i Riomaggiore. 2017. Intervju 26 april.

Perrone, Matteo; ansvarig för marin miljö och biologisk mångfald vid Cinque Terre National Park. 2017. Intervju 26 april.

7. Bilagor

Bilaga 1 Karta över Cinque Terre

(www.cinqueterre.eu.com)

Kommuner: 1) Monterosso, 2) Vernazza, inkluderande Corniglia och 3) Riomaggiore, inkluderande Manarola.

Bilaga 2 Presentation av intervjupersoner

Butiksägare i Manarola - denna person har valt att vara anonym och kommer i texten att benämnas *butiksägaren*. Intervjupersonen är ägare av en butik i Manarola, en privatperson som har kontakt med både turister och lokalbefolkning. Personen är även ursprungligen född och bor i Cinque Terre och var därmed intressant för uppsatsen.

Matteo Perrone - ansvarig för miljö och biologisk mångfald samt den marina miljön på Cinque Terre National Park. Han arbetar tillsammans med Luca Natale, kommunikationsansvarig vid parken som var tänkt som representant för parken från början. Matteo arbetar i projekt med utveckling av att mäta turistantalet och utveckla hållbara lösningar för parken och blev därmed passande som intervjuperson.

Fabrizia Pecunia - borgmästare i Riomaggiore. Fabrizia Pecunia är ansvarig för befolkningen i Riomaggiore och Manarola. Hon är en folkligt vald representant och har en avgörande roll för kommunens utveckling. Därav utgjorde hon ett rimligt val. Intervjun genomfördes tillsammans med Vittoria Capellini och Gianni Capellini.

Vittoria Capellini - kulturansvarig, *Deputy of culture*, inom kommunen i Riomaggiore. Att intervju Vittoria var inget aktivt val vi gjorde utan hon medverkade frivilligt under intervjun med Fabrizia Pecunia. Dock var hon intressant för uppsatsen på grund av sin position inom kommunen och kommunen ingick i vårt målinriktade urval.

Gianni Capellini - turismansvarig, *Deputy of tourism*, vid kommunen i Riomaggiore. Gianni föll inte under våra aktivt valda intervjupersoner utan deltog i intervjun med Fabrizia Pecunia. Han var dock passande för undersökningen med anledning av sin position inom kommunen.

Pall Forloney - ägare av Trekgyud som erbjuder besökare i Cinque Terre individuellt guide vandringssturer. Pall är ursprungligen från Rhode Island, men har bott i Riomaggiore i cirka 20 år och har mycket kontakt och samarbete med lokalbefolkningen. Syftet med de guide turerna är att visa på det unika i Cinque Terre och sådant som många missar vid besök. Därför var Pall ett relevant val. Intervjun skedde i samband med Birgit Maddox och Simone Castiglione.

Birgit Maddox - guide på företaget Trekgyud. Birgit är anställd hos Pall Forloney och kommer från Kalifornien, men har bott i Cinque Terre i flera år. Hon var inte från början tänkt som intervjuperson utan deltog frivilligt under intervjun med Pall Forloney. Då hon är en del av Trekgyud som ingick i vårt målinriktade urval blev hon intressant för uppsatsen.

Simone Castiglione - ägare av butiken Art'in Banchi samt rum som han hyr ut till turister. Vi fick kontakt med Simone genom Pall Forloney och var därmed en del av vårt snöbollsurval. Simones butik säljer handgjorda vaser, skålar och dekorationer och detta i kombination med att han hyr ut rum till turister gjorde honom relevant som intervjuperson. Intervjun gjordes tillsammans med Pall Forloney och Birgit Maddox.

Patricia Gubler - vice ordförande för organisationen Un Comune och tidigare hotellägare i Vernazza. Un Comune är en organisation som drivs privat i syfte att sammanföra de tre kommunerna i Cinque Terre till en gemensam. Denna organisation tror att en starkare gemenskap ska förbättra den sociala situationen i Cinque Terre och därför var organisationen av intresse. Intervjun gjordes tillsammans med Daniele Moggia.

Daniele Moggia - ordförande för STL, *Sistema Turistico Locale (System of Local Tourism)*. Organisationen har till syfte att föra samman privata och offentliga turismaktörer som är huvudpersoner i turismens utveckling. Daniele föll inte under vårt målinriktade urval utan deltog i intervjun med Patricia Gubler. Borgmästaren i Monterosso ansåg att Daniele var lämplig att representera vad han själv skulle ha svarat. Organisationen STL utgjorde relevans och hade vi haft kunskap om den hade den varit en del av vårt målinriktade urval.

Brenda Crane - delägare i Angelo's Boat Tours, ett företag som erbjuder guidade turer och matupplevelser på främst vatten, men även i land mellan de fem byarna. Företagets aktiva roll inom turism gjorde dem intressanta för undersökningen. Intervjun genomfördes tillsammans med Brendas man Alessandro Cinque.

Alessandro Cinque - delägare i Angelo's Boat Tours och gift med Brenda Crane.

Stefano Nicora - ordförande för organisationen Pro Loco som arbetar för att föra samman privata turismaktörer i syfte att stärka deras roll i turismutvecklingen. Stefano och organisationen ingick i vårt snöbollsurval då vi fick kontakt med honom genom ett av hotellen som inte hade möjlighet att göra en intervju. Organisationen blev lämplig på grund av dess arbete inom turism och samarbete mellan olika aktörer.

Bilaga 3 Intervjuguider

Intervjuguide för Fabrizia Pecunia, borgmästaren i Riomaggiore

Introduction

First we would like to thank you for helping us with our thesis. The aim of our thesis is to analyse how tourist stakeholders strategically work to develop a sustainable destination from a social perspective. (Sustainability consist of three parts: economic, environmental and social sustainability, and we have decided to focus on the social part).

- Would it be okay for you if we record this interview? What you say will be used for the purpose of our thesis only.
- Do you want to be anonymous or do you allow us to use your name in the thesis?

Background information

- Would you like to tell us a little about yourself?
- Are you born and raised in Cinque Terre? // or for how long have you lived here?
- What are your responsibilities as a mayor?
- For how long have you been the mayor of Riomaggiore?

Tourism in Cinque Terre

- Can you tell us a bit about the tourism in Cinque Terre?
- How has the tourism developed in Cinque Terre and especially Riomaggiore?
→ What difference can you see in today's tourism compared to 10 years ago?
- What are your thoughts about the tourism in Cinque Terre right now?
→ Positive/negative effects
- How has your work tasks been affected by the changing nature of the tourism?
- Do you see any differences in different types of tourists' impact/behavior?

Sustainable tourism & socio-cultural sustainability

- What effects does the tourism have on the environment in Cinque Terre?
- What positive and negative economic effects can you see?
- What positive and negative social impacts can you see?
- In what way do you think the increased tourism affects the local people and culture?
- Have you noticed any change in attitudes of locals towards tourists?

Strategies

- Do you have any goals to become a sustainable tourist destination?
- What are your strategies as mayor and municipality, to create/maintain sustainable tourism in the area?
- Are you collaborating with private tourism businesses to develop sustainable tourism?
- Do you follow any guidelines to evaluate the level of sustainability?
- What are your thoughts about a possible limitation of tourists?

- We read about a petition called “Save Cinque Terre from Mass Tourism” created by Amy Inman in 2015, are you familiar with it?
→ If yes: How did you react? Did the petition make any difference in your work towards sustainability?
- What are your opinions about the Un Comune initiative (Cinque Terre being one combined municipality)?

Conclusion

- Do you think Cinque Terre could become a sustainable destination through all the dimensions: social, environmental and economic?
- What are your future plans in the work towards the protection of Cinque Terre?
- opportunities/threats/challenges
- Do you want to add something more? Overview of what we’ve talked about.

Italiensk intervjuguide för Fabrizia Pecunia, Borgmästare i Riomaggiore

Introduzione

Inizialmente vorremmo ringraziarvi per averci aiutato con la nostra tesi. Lo scopo della nostra tesi è di analizzare come gli attori turistici lavorano strategicamente per sviluppare una destinazione sostenibile dal punto di vista sociale.

- Le andrebbe bene se registriamo l’intervista? Ciò che dice verrà usato solamente per la tesi.
- Ci consente di utilizzare il Suo nome nella tesi?

Informazione di base

- Ci vorrebbe raccontare un pò di se stesso?
- È nato qui alle Cinque Terre? / o per quanto tempo ha abitato qui?
- Quali sono le Sue responsabilità da sindaco?
- Quanto tempo è stato il sindaco di Riomaggiore?

Il turismo alle Cinque Terre

- Ci vorrebbe raccontare un pò del turismo alle Cinque Terre?
- Come è sviluppato il turismo alle Cinque Terre, e particolarmente a Riomaggiore?
- → Che differenza vede nel turismo di oggi rispetto a 10 anni fa?
- Quali sono i Suoi pensieri sul turismo nelle Cinque Terre in questo momento?
- → Effetti positivi/negativi
- Come sono state colpite le Sue attività di lavoro dal cambiamento del turismo?
- Vedete qualche differenze nel comportamento/impatto di diversi tipi di turisti?

Turismo sostenibile & sostenibilità socio-culturale

- Quali effetti ha il turismo sull’ambiente alle Cinque Terre?
- Quali effetti economici può vedere? Positivi/negativi
- Quali impatti sociali positivi e negativi vede?

- In che modo pensa che l'incremento del turismo colpisce la gente del posto e la cultura?
- Avete notato qualche cambiamento negli atteggiamenti verso i turisti della gente del posto?

Strategie

- Avete obiettivi per diventare una destinazione turistica sostenibile?
- Quali sono le vostre strategie da sindaco e comune, per creare / mantenere un turismo sostenibile nella zona?
- Sta collaborando con le imprese turistiche private per sviluppare un turismo sostenibile?
- Sta seguendo delle linee guida per valutare il livello di sostenibilità?
- Cosa pensa dell'idea di una limitazione di turisti?
- Abbiamo letto di una petizione che si chiama "Salva Cinque Terre dal turismo di massa" creato da Amy Inman nel 2015, conosce la petizione?
- → Se sì: Come ha reagito? Ha fatto alcuna differenza nel vostro lavoro verso la sostenibilità?
- Quali sono i Suoi pensieri sull'iniziativa Cinque Terre Un Comune (Cinque Terre essendo un comune unito)?

Conclusione

- Pensa che le Cinque Terre potrebbero diventare una destinazione sostenibile attraverso tutte le dimensioni: sociale, ambientale ed economica?
- Quali sono i vostri progetti per il futuro nel lavoro verso la protezione delle Cinque Terre?
- → Opportunità / sfide
- Vorebbe aggiungere qualcosa in più? / Ha qualche domanda?

Intervjuguide för Matteo Perrone, Cinque Terre National Park.

Introduction

First we would like to thank you for helping us with our thesis. The aim of our thesis is to analyse how tourist stakeholders strategically work to develop a sustainable destination from a social perspective. (Sustainability consist of three parts: economic, environmental and social sustainability, and we have decided to focus on the social part).

- Would it be okay for you if we record this interview? What you say will be used for the purpose of our thesis only.
- Do you want to be anonymous or do you allow us to use your name in the thesis?

Background information

- Can you tell us a little about yourself and the association?
- Are you born and raised in Cinque Terre? // or for how long have you lived here?
- What are your responsibilities as communications manager?
- For how long have you worked at the Cinque Terre National Park?
- Why did you decide to work there?

Sustainable tourism

- What effects does the tourism have on the environment in Cinque Terre?
- What positive and negative economic effects can you see?
- What positive and negative social impacts can you see?
- In what way do you think the increased tourism affects the local people and culture?
- Have you noticed any change in attitudes of locals towards tourists?

Strategies

- How do you collaborate with the different municipalities and what is your role towards them?
- Do you have any goals to become a sustainable tourist destination?
- What are your strategies as a national park, to create/maintain sustainable tourism in the area?
- Are you collaborating with private tourism businesses to develop sustainable tourism?
- Do you follow any guidelines to evaluate the level of sustainability?
- We read about the park's strategy to limit the influx of tourists, what are your thoughts about this strategy?
→ How will this affect the destination?
- We read about a petition called "Save Cinque Terre from Mass Tourism" created by Amy Inman in 2015, are you familiar with it?
→ If yes: How did you react? Did the petition make any difference in your work towards sustainability?
- We read about the idea of a mobile app that supervises and controls the tourists and their mobility patterns in the Cinque Terre park. Can you tell us a bit more about it?
→ How will this tool help you to reach your sustainability goals?
- What are your opinions about the Un Comune initiative (Cinque Terre being one combined municipality)?

Conclusion

- Do you think Cinque Terre could become a sustainable destination through the dimensions: social, environmental and economic?
- What are your future plans in the work towards the protection of Cinque Terre?
- opportunities/threats/challenges
- Would you like to add anything more?/Questions?

Intervjuguide för Pall Forloney, Trekgyd, Brenda Crane, ägare av Angelo's Boat Tours och Butiksägaren i Manarola

Introduction

First we would like to thank you for helping us with our thesis. The aim of our thesis is to analyse how tourist stakeholders strategically work to develop a sustainable destination from a social perspective. (Sustainability consist of three parts: economic, environmental and social sustainability, and we have decided to focus on the social part).

- Would it be okay for you if we record this interview? What you say will be used for the purpose of our thesis only.
- Do you want to be anonymous or do you allow us to use your name in the thesis?

Background information

- Can you tell us about yourself?
- Are you born and raised in Cinque Terre? // or for how long have you lived here?
- Tell us about your company!
- For how long have you had this business?
- What made you want to start a business in Cinque Terre?
- What is your personal opinion about sustainable tourism?

Sustainable tourism

- What effects have you noticed the tourism has on the environment in Cinque Terre?
- What positive and negative economic effects can you see?
- What positive and negative social impacts can you see?
- In what way do you think the increased tourism affects the local people and culture?
- Have you noticed any change in attitudes of locals towards tourists?

Strategies

- How much influence do you have as a private company on the destination's sustainability development?
 - Is there any collaboration between the private and public tourism sector
 - Is there any sustainability restrictions or rules set by the park that you have to adjust to as a private tour operator?
- Do you see yourself as a sustainable business owner?
 - In that case, how?
- We read about the park's strategy to limit the influx of tourists, what are your thoughts about this strategy?
 - How do you think this will affect the destination?
- We read about a petition called "Save Cinque Terre from Mass Tourism" created by Amy Inman in 2015, are you familiar with it?
 - If yes: Do you think this had any effect on the park's and municipalities' action towards sustainability strategies?

- We read about an idea of a mobile app that supervises and controls the tourists and their mobility patterns in the Cinque Terre park. Have you heard about it?
→ If yes; how do you think this could help you and other businesses within the industry?
- What are your opinions about the Un Comune initiative (Cinque Terre being one combined municipality)?

Conclusion

- Do you think Cinque Terre could become a sustainable destination through the dimensions: social, environmental and economic?
- What do you think Cinque Terre has to do to stay attractive and sustainable at the same time?
→ Does the collaboration between the public and private sectors need to improve?
- Would you like to add anything more?/Questions?

Intervjuguide för Stefano Nicora, Associazione Pro Loco, Monterosso

Introduction

First we would like to thank you for helping us with our thesis. The aim of our thesis is to analyse how tourist stakeholders strategically work to develop a sustainable destination from a social perspective. (Sustainability consist of three parts: economic, environmental and social sustainability, and we have decided to focus on the social part).

- Would it be okay for you if we record this interview? What you say will be used for the purpose of our thesis only.
- Do you want to be anonymous or do you allow us to use your name in the thesis?

Background information

- Can you tell us a little about yourself and the association?
- Are you born and raised in Cinque Terre? // or for how long have you lived here?
- What are your responsibilities as president of the local tourist office?
- For how long have you worked at Pro Loco?
- Why did you decide to work there?

Sustainable tourism

- What effects does the tourism have on the environment in Cinque Terre?
- What positive and negative economic effects can you see?
- What positive and negative social impacts can you see?
- In what way do you think the increased tourism affects the local people and culture?
- Have you noticed any change in attitudes of locals towards tourists?

Strategies

- How do you collaborate with the different municipalities and what is your role towards them?

- Do you have any goals to promote Cinque Terre as a more sustainable destination?
- What are your strategies as a tourist association, to create/maintain sustainable tourism in the area?
- Are you collaborating with private tourism businesses to develop sustainable tourism?
- Do you follow any guidelines to evaluate the level of sustainability?
- We read about the national park's strategy to limit the influx of tourists, what are your thoughts about this strategy?
→ How do you think this will affect the destination?
- We read about a petition called "Save Cinque Terre from Mass Tourism" created by Amy Inman in 2015, are you familiar with it?
→ If yes: How did you react? Did the petition make any difference in your work towards sustainability?
- What are your opinions about the Un Comune initiative (Cinque Terre being one combined municipality)?

Conclusion

- Do you think Cinque Terre could become a sustainable destination through the dimensions: social, environmental and economic?
- What are your future plans in the work towards the protection of Cinque Terre?
- opportunities/threats/challenges
- Would you like to add anything more? / Questions?

Intervjuguide för Patricia Gubler, vice president of Cinque Terre Un Comune

Introduction

First we would like to thank you for helping us with our thesis. The aim of our thesis is to analyse how tourist stakeholders strategically work to develop a sustainable destination from a social perspective. (Sustainability consist of three parts: economic, environmental and social sustainability, and we have decided to focus on the social part).

- Would it be okay for you if we record this interview? What you say will be used for the purpose of our thesis only.
- Do you want to be anonymous or do you allow us to use your name in the thesis?

Background information

- Can you tell us a little about yourself and the association?
- Are you born and raised in Cinque Terre? // or for how long have you lived here?
- What are your responsibilities as vice-president of Un Comune Cinque Terre?
- For how long have you been in the association and why?

Sustainable tourism

- What effects does the tourism have on the environment in Cinque Terre?
- What positive and negative economic effects can you see?
- What positive and negative social impacts can you see?
- In what way do you think the increased tourism affects the local people and culture?
- Have you noticed any change in locals' attitudes towards tourists?

Strategies

- How do you collaborate with the different municipalities and what is your role towards them?
- Do you have any goals to promote Cinque Terre as a more sustainable destination?
→ Any strategies? How?
- Are you collaborating with private/public tourism organisations to develop social sustainable tourism?
- Do you follow any guidelines to evaluate the level of sustainability?
- We read about the national park's strategy to limit the influx of tourists, what are your thoughts about this strategy?
→ How do you think this will affect the destination?
- We read about a petition called "Save Cinque Terre from Mass Tourism" created by Amy Inman in 2015, are you familiar with it?
→ If yes: How did you react?

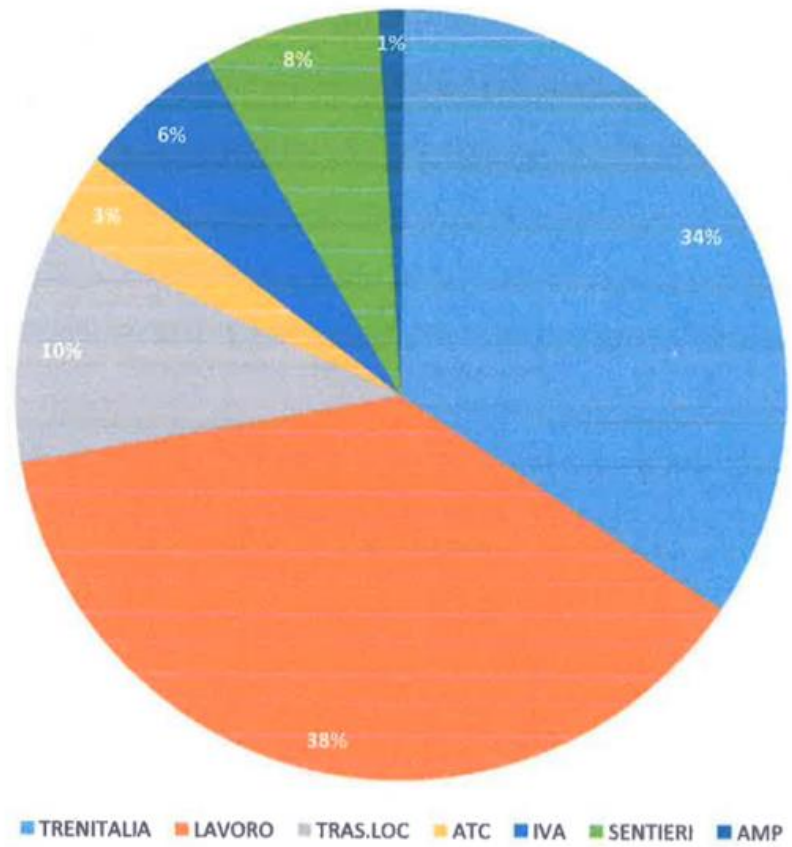
Conclusion

- Do you think Cinque Terre could become a sustainable destination through the dimensions: social, environmental and economic?
- What are your future plans in the work towards the protection of Cinque Terre?
- opportunities/threats/challenges
- Would you like to add anything more? / Questions?

Bilaga 4 Diagram över nationalparkens fördelning av intäkter

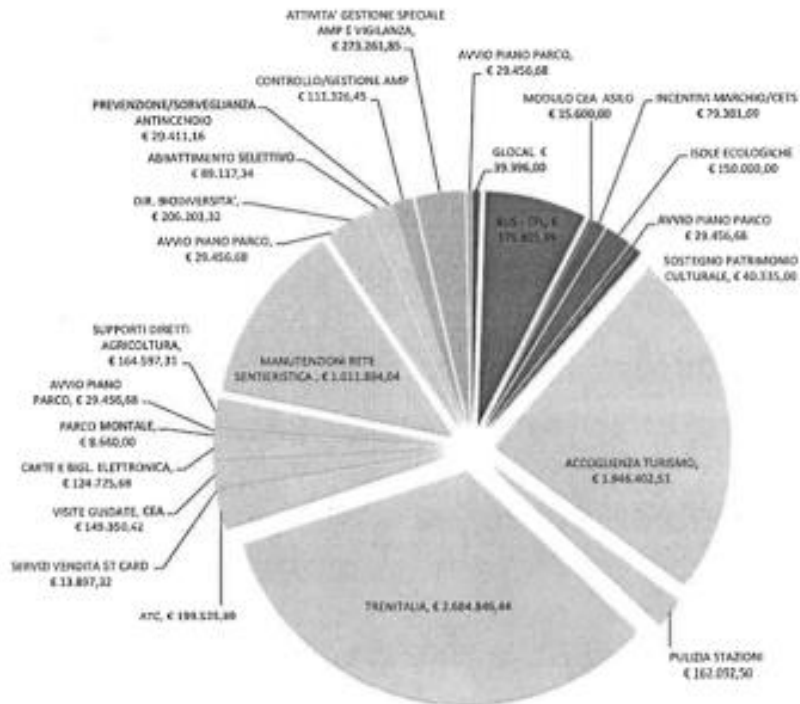
Bilaga 4a

Introiti parco vendita carta

Considerando dunque le voci complessive impegnate nel 2015, aggregate per i quattro temi della sostenibilità se ne evince la distribuzione come dal grafico che segue.

Figura 8. Impiego delle risorse complessive 2015 sulle tematiche della sostenibilità

TEMI DELLA SOSTENIBILITA'	IMPORTI COMPLESSIVI 2015
SOSTEGNO ALL'AGRICOLTURA E ALLO SVILUPPO SOSTENIBILE DEL TERRITORIO	1.530.669,85
PROTEZIONE E VALORIZZAZIONE DEGLI AMBIENTI MARINI	454.044,98
QUALITA' E INNOVAZIONE NEI SERVIZI TURISTICI E SENSIBILIZZAZIONE AL TURISMO RESPONSABILE	5.314.957,45
SUPPORTO ALLA COMUNITA' LOCALE ED EDUCAZIONE AL RISPETTO DEL PATRIMONIO AMBIENTALE	929.974,86

Nella parti che seguono, gli importi impiegati per il 2015 sono descritti in base alle fonti di entrata, ovvero distinti tra quelli provenienti dalla vendita della Cinque Terre Card e quelli provenienti da trasferimenti Ministeriali.